

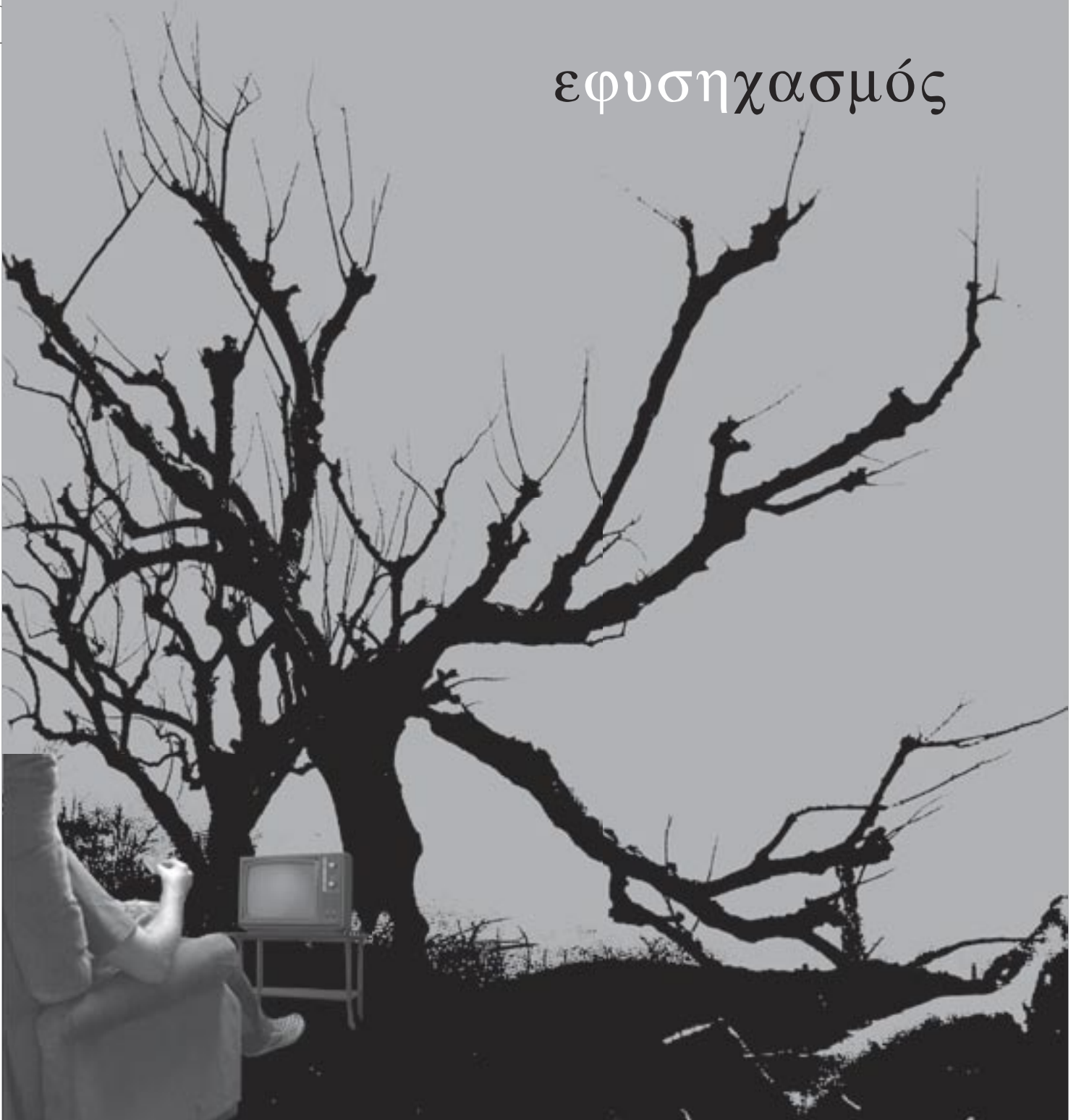
Διεύθυνση: Μαζιώνας 66, 10438 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ-FAX: 210 5221.129 e-mail: kavopapas@yahoo.gr

ΚΑΒΟ ΠΑΠΑΣ

εφημερίδα του συλλόγου ικαρίας "Ο ΚΑΒΟ ΠΑΠΑΣ"

εφυσηχασμός

Το τρίτο και ... φαρμακερό. Το καλοκαίρι που πέρασε, περιδιαβήκαμε την Ικαριά και κυρίως τα μέρη του Πάπα. Συναντήσαμε την εφημερίδα σε χέρια, τσάντες, στόματα. Το γεγονός αυτό μάς έδωσε ιδιαίτερη χαρά και δύναμη να συνεχίσουμε. Η καλοκαιρινή μας έκδοση, στ' αλήθεια πιο δυναμική και πλούσια από το πρώτο μας βήμα, έκανε πιο καθαρό το στίγμα μας και έδειξε πού οδηγεί ο δρόμος αυτήν την προσπάθεια, φανερώνοντας έτσι και τις προθέσεις της. Παράλληλα, η πραγματικότητα, που πάντα λέει την αλήθεια και δείχνει τα χρήσιμα, ήρθε κι έβαλε φωτιά στις συνθήκες όλων μας, στα πεπραγμένα και τα κρίματά μας και μοιάζει να έχει βάλει σκοπό να ωριμάσουμε απότομα.

Από τον πρώτο κύκλο της εφημερίδας μας μέχρι και τώρα, στα πρώτα βήματα του δεύτερου κύκλου, έχουμε πολλές φορές μιλήσει για την σημασία της προσωπικής ευθύνης και συμμετοχής. Χωρίς κομματικές αγκυλώσεις, χωρίς μονοσήμαντες βεβαιότητες και χωρίς επίπεδες συνθηματικές αναλύσεις. Με πολιτική σκέψη, ανησυχίες που μας επιβάλλουν μια συνεχή κριτική και αναθεώρηση των θέσεων μας - αλλάζουμε συνεχώς για να παραμείνουμε ίδιοι απέναντι στα πράγματα που αλλάζουν - και την κυνική μας διάθεση να προχωρά χέρι - χέρι με τα ιερά μας. Τα αντίθετα είναι που μας ορίζουν.

Και η πραγματικότητα μάς καθορίζει. Καθορίζει το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε προκειμένου να φτάσουμε στο όνειρο μας ... μια ζωή άξια να την ζεις. Η αλήθεια καίει, σαρώνει στο πέρασμά της και φωτίζει τα πράγματα. Δεν διαλέγουμε ως λύση τα γυαλιά ηλίου. Επιλέγουμε να επιβούμε του άρματος της, με τις δυνατότητες που μας δίνει αυτή η έκδοση: Ψυχαγωγία - Επικοινωνία - Ενημέρωση - Προβληματισμός. Να πούμε αλήθειες, να μοιραστούμε τις ευθύνες μα και να ποτίσουμε το δέντρο της ελπίδας. Δε γίνεται αλλιώς. Έτοιμοι;

3 ... 2 ... 1 ... πάμε

κ.β.

Χειμώνιασε!

Καλοκαίρι ήταν και ... πάει! Γεμάτο βουτιές και δράσεις: Εκδώσαμε το βιβλίο για την καριώτικη κουζίνα που στην Ικαριά έγινε ανάρπαστο και τώρα το προωθούμε και στην Αθήνα. Διοργανώσαμε στην Λαγκάδα, τα «Λαγκάδια 2007» στις 10 Αυγούστου με μαγειρέματα, τραπεζώματα, μουσικές και τραγούδια του τόπου μας. Προβάλαμε στο προαύλιο της εκκλησίας του Καλάμου, στις 12 Αυγούστου, την (αγαπημένη μας) κωμωδία «Της Κακομοίρας» με τη γευστική συνοδεία αναψυκτικών και λουκουμάδων.

Και τώρα μπήκαμε για τα καλά στον χειμώνα: Ορίσαμε την «Κυριακή της Αιμοδοσίας» για τις 25 του Νοέμβρη. Οργανώνουμε την επίσημη παρουσίαση του βιβλίου «ούλα είναι φάδια της κοιλιάς». Προγραμματίζουμε τον εορτασμό των 30 χρόνων από την ίδρυση του συλλόγου μας, ετοιμάζουμε το νέο μας ημερολόγιο και προετοιμαζόμαστε για τα φετινά κάλαντα. Παράλληλα, φροντίζουμε καλύτερα την ταυτότητα μας και τις δράσεις μας σαν Μη Κυβερνητική Οργάνωση και στρέφουμε πιο έντονα το ενδιαφέρον μας σε θέματα περιβάλλοντος που έχουν να κάνουν με τους κινδύνους, την κατάσταση αλλά και τις προοπτικές στην Ικαριά.

Καλανταραίοι μαζευτείτε!

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος οργανώνουμε τις ομάδες που μέσα στις γιορτές θα πάνε στα σπίτια των μελών μας στην Αττική να τους πουν τα καριώτικα κάλαντα. Χρειαζόμαστε την βοήθειά σας για να διατηρήσουμε αυτό το έθιμο που περιμένουν τα μέλη μας κάθε χρόνο με ανυπομονησία αλλά επίσης που αποτελεί και για εμάς τους ίδιους μια απίστευτη εμπειρία χαράς. Δηλώστε συμμετοχή στις ομάδες μας, επικοινωνώντας με τα γραφεία ή τα μέλη του Συλλόγου!

Τελικώς για τα φετινά Λαγκάδια δε λάβαμε καμία οικονομική ενίσχυση και από πουθενά. Το αίτημα μας μάλιστα, χαρακτηρίστηκε ως «αιφνιδιαστικό»! (είχαμε ήδη εγγράφως ζητήσει ενίσχυση από τον Μάιο του 2007). Γι' αυτό και βάλαμε μυαλό και αποφασίσαμε για τις επόμενες δράσεις μας να ζητούμε ενίσχυση από τον προηγούμενο χρόνο ... Οψόμεθα!

Ο Δήμαρχος Ραχών, κ. Φανούρης Καρούτσος, υποσχέθηκε πως στον επόμενο δημοτικό προϋπολογισμό (του 2008) ο Δήμος θα εγκρίνει κονδύλι ενίσχυσης του Συλλόγου μας, πέρα από τις επιμέρους δράσεις μας, ύψους 5.000 ευρώ.

Ευχαριστούμε ... προκαταβολικά!

ΔΣ

ΚΑΒΟ
πάπας

ΤΕΥΧΟΣ 03- ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007
ενδεικτική τιμή ενίσχυσης τεύχους 1 ευρώ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΙΚΑΡΙΑΣ Ο ΚΑΒΟ ΠΑΠΑΣ ΧΩΡΙΩΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ
ΚΑΡΚΙΝΑΓΡΙΟΥ ΙΚΑΡΙΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Γιάννης Κράτσας, Πρόεδρος του Συλλόγου.
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΕΥΧΟΥΣ:
Κων/νος Βατούγιος, Αφροδίτη Τσαμουδάκη,
Μενέλαος Μανώλης, Μόνικα Μάγγουρα,
Βασίλης Θεοδώρου.
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΕΥΧΟΥΣ:
Ηλίας Κλαρέβας, Γιώργος Βιτσαράς,
Αθηνά Γαγλία, Βένια Νιουσιούσκου
Ελευθερία Πλατί

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ:
Μενέλαος Μανώλης

Κάθε ενυπόγραφο άρθρο εκφράζει τις
προσωπικές απόψεις του συντάκτη του.
Ταχ. Διεύθυνση: Μαιζώνος 66,
10438 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ-FAX: 210 5221.129
e-mail: kavopapas@yahoo.gr

Η Μέρα με τη Νύχτα

στη στήλη αυτή, τα μέλη του ΔΣ γράφουν ό,τι ακούν και σκέφτονται, που ρίχνει φως στη μέρα τους ή τους ρίχνει στα μούρα σκοτάδια!

Μέρα

> Πάντα μόλις δω του Πάπα το Φανάρι, όλα τα γκρίζα διαλύονται και νοιώθω σιγουριά και ηρεμία για τη ζωή μου.

> «Νήσος Μύκονος»

> Όταν προκύπτει ζήτημα ηγεσίας στα μεγάλα κόμματα, έχουμε άμεση ψηφοφορία και ο λαός μιλάει.

> Το «Νήσος Μύκονος» από το λιμάνι του Πειραιά στο λιμάνι του Ευδήλου σε 5,30 ώρες.

> Αγγελία: «πωλείται μαγκάλι σε καλή κατάσταση για να ζεστάνετε τις βεγγέρες σας τις κρύες νύχτες του χειμώνα. Βιαστείτε, τιμή ευκαιρίας. Το πετρέλαιο κρατήστε το για πιο σοβαρές περιπτώσεις (εντριβές, λάμπες κλπ)».

> Μου αρέσουν οι νέοι που νοιάζονται, αγωνίζονται, αυθαδιάζουν.

> Η Κηφισιάς τη νύχτα ...

> Corsica III, Νήσος Μύκονος ... η Ικαρία είναι πλέον θέμα λίγων ωρών. Τέλει!

> Οι υποσχέσεις που, κάθε αρχή του χρόνου, δίνω στον εαυτό μου, με την βεβαιότητα ότι θα τις τηρήσω.

> Το καλοκαίρι πήγα στην βάφτιση του Αλέξανδρου Παράλαμου στην Λαγκάδα και ήταν τόσο ωραία, σαν παλιό καλό καριώτικο πανηγύρι!

> Άρχισε η συζήτηση για το πώς θα βουλώσουν οι τρύπες του Ασφαλιστικού. Ο Θεός να βάλει το χέρι Του ...

Νύχτα

> Κατά τα άλλα, για την Ασφάλιση μας, παίζουν με την ανασφάλεια μας οι ... εξασφαλισμένοι!

> Θ' αργήσω να το γνωρίσω.

> Όταν προκύπτει ζήτημα που αφορά την κοινωνία και τα μεγάλα κόμματα είναι στην κυβέρνηση, ο λαός πού πάει;

> Οι μεταρρυθμίσεις του Καποδίστρια 2 που σύντομα θα σωρρικνώσουν τους τρεις δήμους της Ικαρίας σε έναν.

> γκουχ ....γκουχ... αψούσουου.. -γίτσες..
-φρ..φρ...(φύσημα μύτης) - χχχ...φτου (ροχάλα)
Διάλογος συνταξιούχων χωρίς μαγκάλι.

> Αγανακτώ με τους μεγάλους που αδιαφορούν, βουλεύονται, σωπαίνουν.

> Η Κηφισιάς τη μέρα!

> Έχω να πάω κάτω 3 μήνες. Πίκρα!

> Γιατί ούτε μια φορά να μην τις έχω κρατήσει;

> Πού είναι αυτά τα πανηγύρια πια; Προτείνω να μετονομάζουμε την Λαγκάδα σε Ζωνιανά και να ριζούμε καμιά «μπαλοθιά», μπας και φύγει κανένας γκρούβαλος!

> Ή έστω κανένα δάχτυλο!

Γιάννης

Τάκης

Γιώργος

Μόνικα

Χριστίνα

Ελένη

Μαριλιάνα

Νίκος

Αθηνά

Ποπηρένα

Κωνσταντίνος

η παπιστάνη

Κείμενο: Φαγιούμ Σκίτσα: Βαγγέλης

Βουλευτικές εκλογές 2007

εκλογικό κέντρο του Καρκιναγρίου
ΚΚΕ 156 ΠΑΣΟΚ 85 ΝΔ 75 ΣΥΡΙΖΑ 34 ΛΑΟΣ 2

Χωρίς εντάσεις και ευτράπελα ολοκληρώθηκαν οι φετινές βουλευτικές εκλογές στην Ικαρία. Για άλλους μια ακόμη ευκαιρία να βρεθούν στο νησί, για άλλους μια ακόμη σημαντική αναμέτρηση, και για άλλους μια αδιάφορη υπόθεση.

Με ένα μεγάλο ποσοστό αποχής που στον δήμο Ραχών άγγιξε το 34% (από τους συνολικά 2970 εγγεγραμμένους ψήφισαν οι 1960), στον δήμο Ευδήλου το 34,6% και στον δήμο Αγίου Κηρύκου το 46,9% (!!!) το μήνυμα ήταν σαφές.

Πάντως, όπως συνέβη και πανελλαδικά, έτσι και στην Ικαρία στα αριστερά κόμματα παρατηρήθηκε άνοδος σε αντίθεση με το ΠΑΣΟΚ που η πώση του ήταν αξιοσημείωτη. Ειδικότερα, στον δήμο Ραχών το ΚΚΕ ανέβηκε από το ποσοστό του 37,70% το 2004 στο 38,17% εφέτος, ενώ

πιο συγκεκριμένα στο εκλογικό κέντρο του Καρκιναγρίου το ΚΚΕ έλαβε 156 ψήφους, το ΠΑΣΟΚ 85, η ΝΔ 75, ο ΣΥΡΙΖΑ 34 και ο ΛΑΟΣ 2, αποτελέσματα που -όπως είναι φυσικό- άλλους ικανοποίησαν και άλλους δυσανασχήτησαν.

Άξιο λόγου είναι επίσης το γεγονός ότι το ΚΚΕ πήρε από τον νομό Σάμου το μεγαλύτερο ποσοστό πανελληνίως (18,10%), ενώ παράλληλα η ΝΔ κάλυψε το 38,02%, το ΠΑΣΟΚ 32,54%, ο ΣΥΡΙΖΑ 5,21% και ο ΛΑΟΣ 2,62%.

Έτσι, οι εκλογές έγιναν παρελθόν· το ίδιο και οι συχνές επισκέψεις αυτών που την προεκλογική περίοδο θυμήθηκαν τα απομονωμένα και ξεχασμένα χωριά μας. Τώρα επανήλθαμε στην...τοπική μας μοναξιά.

→ Στην τριήμερη συζήτηση επί των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβέρνησης έκανε στην ολομέλεια της Βουλής την πρώτη του ομιλία για τη νέα κοινοβουλευτική περίοδο ο Βουλευτής του Νομού Σάμου, κ. Θαλασσινός Θαλασσινός, την Κυριακή 30 Σεπτεμβρίου 2007. Στην ομιλία του ο κ. Θαλασσινός αναφέρθηκε στο έργο της Κυβέρνησης τα τελευταία τριάντα χρόνια τονίζοντας ότι οι νομοθετικές πρωτοβουλίες και οι μεταρρυθμίσεις της Κυβέρνησης θα συνεχιστούν, ενώ η Περιφέρεια γενικότερα και η νησιωτική Ελλάδα ειδικότερα θα εξακολουθήσουν να βρίσκονται στο κέντρο του ενδιαφέροντος της Κυβέρνησης, με την ολοκλήρωση των έργων υποδομής, την κατανομή προς την περιφέρεια του 82% των πόρων από την Δ' Προγραμματική Περίοδο καθώς και άλλων νομοθετικών πρωτοβουλιών στην κατεύθυνση της περαιτέρω ανάπτυξης των νησιών.

→ Με τον Υφυπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας και Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, κ. Πάνο Καμμένο συναντήθηκε ο Βουλευτής του Νομού Σάμου, κ. Θαλασσινός Θαλασσινός την Τετάρτη 3 Οκτωβρίου 2007, μετά τη λήξη των εργασιών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ν.Δ. Η συνάντηση ήταν ενημερωτικού χαρακτήρα, για θέματα που απασχολούν τα νησιά του Αιγαίου και τις προοπτικές που δημιουργούνται ύστερα από την συνένωση του Υπουργείου Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής με το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας. Ειδικότερη αναφορά έγινε στα θέματα που αφορούν τη σύνδεση των νησιών μεταξύ τους, το ζήτημα της λειψυδρίας, το περιβάλλον, καθώς και ζητήματα που αφορούν τη συνεργασία του Υπουργείου με τους νησιώτες Βουλευτές.

από τα δελτία τύπου του βουλευτή Σάμου,
κ. Θαλασσινού Θαλασσινού

...ακτοπλοϊκό σοκ!

Τι παθαίνει κάποιος όταν Παρασκευή βράδυ πίνει το ούζο του στα «Κύματα» στον Εύδηλο; Πολιτισμικό σοκ, καθώς στις 21:30 φτάνει από τον Πειραιά το πρώτο πλοίο (Corsica Express III) και μετά από μια ώρα ακριβώς μπαίνει στο λιμάνι το επιβλητικό, υπερσύγχρονο και μόλις μιας διετίας πλοίο «Νήσος Μύκονος» της εταιρείας Hellenic Sea Ways. «Που βρίσκομαι;».

Αν αυτό το γεγονός δεν αποτελεί σταθμό στην ιστορία της Ικαρίας, τότε αναρωτιέμαι τι αποτελεί. Είναι ίσως μια από τις πρώτες φορές που οι Ικαριώτες δεν «επιτρέπεται» να παραπονοούνται για την κακή ακτοπλοία τους αφού όπως όλα δείχνουν δεν είναι πλέον τέτοια.

Το «Νήσος Μύκονος» ξεκίνησε τα δρομολόγια του στις 24 Οκτωβρίου και αναχωρεί καθημερινά από τον Πειραιά στη 1:00 το μεσημέρι, εκτός από την Παρασκευή που αναχωρεί στις 4:00 το απόγευμα. Τα απευθείας δρομολόγια για Εύδηλο διαρκούν πεντέμισι ώρες, ενώ τις ημέρες που περνά από Σύρο-Μύκονο το ταξίδι διαρκεί περίπου εξήμισι ώρες.

Το καινούριο πλοίο, χωρητικότητας 1.900 επιβατών και 400 Ι.Χ., αντικατέστησε το «Εξπρές Πήγασος» και διαθέτει τρία σαλόνια οικονομικής θέσης με αριθμημένα καθίσματα αεροπορικού τύπου, σαλόνι πρώτης θέσης δύο επιπέδων και 31 πολυτελείς καμπίνες. Το πλοίο έχει επίσης άνετους κοινόχρηστους χώρους, 4 bars, εστιατόριο, κυλιόμενες σκάλες, ασανσέρ

και άλλες ανέσεις. Υποτίθεται πως θα παραμείνει στην γραμμή μας για τον επόμενο ένα χρόνο, αν και δεν λείπουν οι ψίθυροι που λένε πως ίσως «απρόσμενα» αντικαταστήσει τελικά το πλοίο «Αριάδνη», της ίδιας πλοιοκτήτριας εταιρείας, το οποίο από τη γραμμή Πειραιάς-Χανιά θα μεταφερθεί στη γραμμή Πάτρα-Ιταλία. Η επισκευή του «Corsica Express III» της Καλλίστη Ferries αναμένεται να πραγματοποιηθεί μέσα στον χειμώνα. Έως τότε το ταχύπλοο θα πραγματοποιεί λίγα δρομολόγια εβδομαδιαίως, ενώ όταν προσωρινά αποσυρθεί από τη γραμμή, η πλοιοκτήτρια εταιρεία θα δρομολογήσει σε αντικατάστασή του το συμβατικό πλοίο «Σαρδηνία».

Ανταπόκριση από την Ικαρία

του Γιώργου Βιτσαρά

Θέμα υγείας ...

Τα ιατρεία Μαγγανίτη και Ραχών από τον Νοέμβριο του 2007 και για δυο μήνες τουλάχιστον θα μείνουν χωρίς γιατρό, διότι δεν έχουν έρθει οι αντικαταστάτες τους!!! Το ίδιο συμβαίνει και στο Κέντρο Υγείας Ευδήλου αφού η αγροτική γιατρός τελείωσε την θητεία της, αντικαταστάτης δεν έχει φανεί και ο μοναδικός γενικός ιατρός που υπάρχει είναι αδύνατο να καλύψει μόνος του όλο τον μήνα (για 22 ημέρες χωρίς κάλυψη των επειγόντων περιστατικών). Σε άλλο ένα θέμα που θα σταθούμε είναι η άθλια κατάσταση των ασθενοφόρων, η ανεπάρκεια σε οδηγούς και το τρελό: ότι στο ασθενοφόρο (όταν θα έρθει να μας πάρει!!) δεν υπάρχει ούτε γιατρός ούτε νοσηλεύτης!! Κρίμα γιατί το να θέλουμε να κρατούμε τον κόσμο στην Ικαρία ή ακόμα να θέλουμε να φέρουμε κι άλλους θα πρέπει να έχουμε τουλάχιστον τα βασικά θέματα υγείας πάνω στο νησί καλυμμένα και μια σίγουρη και γρήγορη διακομιδή σε μεγαλύτερο νοσοκομείο!! Ζητάμε πολλά ε; Πάντως οι δήμοι ετοιμάζονται για κινητοποιήσεις, ενώ πριν από ένα μήνα και ο βουλευτής του νομού μας κ. Θ. Θαλασσινός δέχτηκε επίσκεψη στο γραφείο του από τον Σύλλογο Εργαζομένων (κ. Ε. Βλάχου, κ. Σ. Λέγγα) και τον διευθυντή της Ιατρικής Υπηρεσίας (κ. Π. Σαφό) όπου του παρουσιάστηκαν τα προβλήματα, ενώ το πρωί της Παρασκευής 1/11 βρέθηκε στο νοσοκομείο Ικαρίας όπου είχε συνάντηση με την διοίκηση για τα ίδια θέματα. Πατριώτες, το σίγουρο είναι ότι η ελπίδα πεθαίνει τελευταία αλλά ας γίνει κάτι πριν πεθάνει και αυτή!!

Να μην περάσουν τα αντιασφαλιστικά μέτρα !

.. το παραπάνω ήταν και το κεντρικό σύνθημα στην συγκέντρωση που οργανώθηκε στον Εύδηλο στις 7/11 από το Εργατικό Κέντρο Σάμου, την ΑΔΕΔΥ (νομαρχιακό τμήμα Σάμου – Ικαρίας), τον Σύλλογο Εκπ/κων Πρωτοβάθμιας Ικαρίας – Φούρνων, το Συνδικάτο Οικοδόμων Ικαρίας, το Σωματείο Εργαζομένων στον Επισιτισμό. Σύνταξη στα 55 (γυναίκες), στα 60 (άντρες), κατώτερος μισθός 1400 ευρώ, κατώτερη σύνταξη 1120 ευρώ, και τέλος να καταργηθούν οι αντιασφαλιστικοί νόμοι. Σε αυτόν «τον όμορφο και αγγελικά πλασμένο κόσμο» πρέπει να παλεύουμε κάθε μέρα για τα αυτονόητα... Αμάν πια!!

Παράλογο;

Στις 5/5/2005 και στις 8/4/2006 ο δημοσιογράφος Γιάννης Κρητικός στην εφημερίδα το «Έθνος της Κυριακής» έγραψε δυο ρεπορτάζ βασιζόμενος σε πραγματικά γεγονότα, απολύτως διασταυρωμένα, για την οργή των κατοίκων του νησιού που μας φιλοξενεί για θέματα υγείας, αλλά και απευθυνόμενος προς τον τότε διοικητή του κ. Π. Νικολακάκο. Θυμάστε ή θα έχετε ακούσει που είχε ζητηθεί από τους περισσότερους φορείς ακόμα και από το επαρχιακό συμβούλιο προς το Υπουργείο Υγείας «να βάλει επιτέλους στην θέση αυτή έναν άνθρωπο που δεν θα δημιουργεί, αλλά θα επιλύει προβλήματα». Για να μην γράφουμε πολλά, ο κ. Νικολακάκος πριν από λίγες ημέρες κατέθεσε αγωγή για συκοφαντική δυσφήμιση (αφού κατά τα λεγόμενα του τα ρεπορτάζ του συναδέλφου προκάλεσαν την αποπομπή του) και ζητά αποζημίωση 1.250.000 ευρώ! Ταπεινή μου γνώμη είναι ότι όλοι οι Φορείς της Ικαρίας και Φούρνων να συμπαρασταθούμε έστω με τις υπογραφές μας στον Γιάννη Κρητικό. Όποιος θέλει βεβαίως μπορεί να ζητήσει τα επίμαχα ρεπορτάζ στην εφημερίδα «Έθνος» με τις παραπάνω ημερομηνίες αλλά και στον Σύλλογο «Κάβο Πάπα».

Μικρά και σημαντικά

Την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές δεν είχαμε ακόμα καμία πληροφόρηση για την περιφραξη του οικισμού Κάλαμος που εκκρεμεί από το 2004. Γνωρίζουμε ότι θα γίνει απευθείας ανάθεση (το ποσό το επιτρέπει) και ελπίζουμε το συντομότερο δυνατόν.

Σύντομα θα ξεκινήσουν και οι εργασίες για την αποκατάσταση των Χωματερών σε Καρκινάγρι και Αγ. Πολύκαρπο.

Για να μην γελιόμαστε: τα πλοία Κόρσικα και Νήσος Μύκονος τα πάνε για έξι μήνες τον χρόνο, παραπάνω από αυτούς κοστίζουν και οι εταιρίες δεν κερδίζουν. Η αλήθεια είναι ότι ο ανταγωνισμός φάνηκε να βγαίνει προς το συμφέρον της ποιότητας των ακτοπλοϊκών γραμμών μας. Τα εισιτήρια λίγο καίνε, αλλά μόλις πεις κάτι, σου λένε: το πετρέλαιο βρε παιδιά!! Το οποίο (θέρμανσης) στην Ικαρία πουλιέται από 0,71 έως και 0,73. ουφ!

Ανάλυση νερού!

Στις 9 και 10 Μαρτίου του '07, όπως και στις 17 και 18 Οκτωβρίου '07 έγιναν μετρήσεις στην μονάδα επεξεργασίας νερού της περιοχής Πέζι. Είχαν εκφραστεί ερωτηματικά για την ποιότητα του και από τις μετρήσεις, με απλά λόγια, οι μεγάλες διαφορές (προς τα πάνω) στο μαγγάνιο και στο σίδηρο δεν προκαλούν προβλήματα στον ανθρώπινο και άλλο ζωντανό οργανισμό και δεν υπάρχει μέγιστο όριο βάσει και της νομοθεσίας. Όμως έχουμε μια ανεπιθύμητη οσμή και θολούρα όπου θα πρέπει να βελτιωθεί φτιάχνοντας την βλάβη στην λείψη νερού από το φράγμα (παίρνουμε νερό από τον πυθμένα και όχι από το σημείο που βρίσκεται προς την επιφάνεια, με αποτέλεσμα να τραβάμε και δόσεις των παραπάνω ενώσεων).

στη ράχη...του Δήμου Ραχών

στη στήλη αυτή φιλοξενούμε ειδήσεις για τις εξελίξεις και τα έργα που συμβαίνουν στο Δήμο Ραχών, ύστερα από επικοινωνία μας μαζί του.

Έργα

Ψηφίστηκε ομόφωνα η επιχορήγηση της Σχολικής Επιτροπής Αγίου Πολυκάρπου με το ποσό των 1.700 ευρώ για την κατασκευή οικίσκου προστασίας δεξαμενής πετρελαίου της θέρμανσης του Δημοτικού Σχολείου.

Ασφαλτοστρώθηκε το χαμηλότερο κομμάτι του δρόμου Σελάδι-Κάλαμος. Εκκρεμεί η διάνοιξη και ασφαλτόστρωση στο μεσαίο κομμάτι.

Προσωρινά έχουν διακοπεί οι εργασίες για τη διάνοιξη του δρόμου Κάλαμος – Νας.

Εγκρίθηκε ομόφωνα η σύναψη «Προγραμματικής Σύμβασης» με το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για το έργο κατασκευή μικρού υδροταμιευτήρα (θέση Κουνιάδοι) Δήμου Ραχών.

Αντιμετώπιση λειψυδρίας

Ψηφίστηκε ομόφωνα η αποδοχή και κατανομή του ποσού των 150 χιλιάδων ευρώ από το ΥΠΕΣΔΔΑ για έργα αντιμετώπισης λειψυδρίας. Στα έργα αυτά εντάσσονται: α) περίφραξη φράγματος Πεζιού β) ηλεκτροδότηση γεώτρησης Πεζιού γ) αντικατάσταση αντλιών γεωτρήσεων Γιόφυρα και Βαθών δ) δύο νέοι κλώνοι άρδευσης προς Αρμενιστή.

Πυρασφάλεια

Ψηφίστηκε ομόφωνα η αποδοχή και κατανομή του ποσού των 20 χιλιάδων ευρώ από την πολιτική προστασία σε έργα που αφορούν στη συντήρηση αγροτικών οδών, καθαρισμό ρεμάτων και διάνοιξη νέων αγροτικών οδών.

Ανακύκλωση

Ορίστηκε και εγκρίθηκε ομόφωνα χώρος για τη μεταφόρτωση των ανακυκλώσιμων υλικών δίπλα στο ΧΑΔΑ, περιοχή Αργιουλάκι.

Παιδεία

Εγκρίθηκε η κατανομή του ποσού των 12.903 ευρώ από την Επιτροπή Παιδείας για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών των Σχολείων.

➔ να ρωτήσω κάτι;

Το καλοκαίρι ένας συγχωριανός μας, τραυματίστηκε πολύ άσχημα πέφτοντας στο κενό από ένα απροστάτευτο σημείο, όχι σε κάποιο δίσβατο μέρος του χωριού, αλλά μεσ' την πλατεία, εκεί που περπατάμε ανέμελοι και ξένοιαστα αφήνουμε να παίζουν τα παιδιά μας.

Το ίδιο βράδυ τοποθετήθηκαν κάγκελα αλλά το κακό είχε γίνει. Ο άνθρωπος κινδύνεψε να χάσει την ζωή του ...από αυτήν...πώς να το πω...την μ..... την αμέλεια; Δεν θα ήταν κρίμα;

Στη μέση του δρόμου (από Κάλαμο προς Σελάδι) παραμένει κολώνα της ΔΕΗ. Μέχρι πότε; Μέχρι να γίνει πάλι το κακό;

Ακούει κανείς;

Συνέντευξη του Δημάρχου Ραχών Φανούρη Καρούτσου

στην Αφροδίτη Τσαμουδάκη

Έχουμε δουριά μπροστά μας...

Ευτυχώς τα ζητήματα προστασίας του περιβάλλοντος έχουν απασχολήσει αρκετές φορές τα συμβούλια του δήμου Ραχών Ικαρίας. Ο δήμαρχος, κ. Φανούρης Καρούτσος ανοίγει τα χαρτιά του και μιλά γι' αυτά που έχουν γίνει αλλά και γι' αυτά που πρόκειται να

γίνουν στον τομέα της πυρασφάλειας, της ανακύκλωσης και της διαχείρισης αποβλήτων. Δυστυχώς, λιγότερα τα πρώτα, περισσότερα τα δεύτερα...

Οι ήδη υπάρχοντες δρόμοι πυρόσβεσης πού βρίσκονται σήμερα που μιλάμε;

Σχεδόν παντού, σε όλα τα δημοτικά διαμερίσματα υπάρχουν δρόμοι που έχουν διττό στόχο, δηλαδή εξυπηρετούν και τους παραγωγούς σε διάφορα απομακρυσμένα αγροκτήματα που έχουνε, αλλά προσφέρονται και για την πυρόσβεση. Η ιδιομορφία είναι πως για την πυρόσβεση πρέπει να έχουνε μια είσοδο και μια έξοδο, διότι δεν επιτρέπεται να μπούνε τα πυροσβεστικά οχήματα να καταπολεμήσουνε μια πυρκαγιά σε έναν δρόμο που είναι τυφλός. Υπάρχει κίνδυνος παγίδευσης.

Στην περίπτωση που δεκαπενταύγουστο στη Λαγκάδα, ημέρα του πανηγυριού, ξεσπάσει κάποια πυρκαγιά, τι γίνεται; Σε μια τέτοια περίπτωση, αλίμονο μας.

Δώστε μας μια εικόνα για το τι έχει γίνει μέχρι στιγμής στον τομέα της πυρασφάλειας;

Από άποψη δαπανών μιλάμε για αρκετές δεκάδες χιλιάδες ευρώ. Μόνο το κλιμάκιο το οποίο έχει κατασκευαστεί για να καλύψει τις στεγαστικές ανάγκες της πυροσβεστικής, το κτίριο δηλαδή στον Προφήτη Ηλία, έχει πάει 110 χιλιάδες ευρώ. Επίσης, και τώρα που μιλάμε, έχουμε αναθέσει την κατασκευή ενός στεγάστρου για να προφυλάσσονται τα οχήματα από τις διάφορες καιρικές συνθήκες. Αυτό θα πάει γύρω στα 20 χιλιάδες ευρώ.

Απαριθμώντας τις ανάγκες που υπάρχουν τώρα, είχαμε κάνει μία πρόταση για την δημιουργία και άλλων δεξαμενών και άλλων δικτύων πυρόσβεσης αλλά και εγκατάσταση μονίμων δικτύων μέσα στα περι-αστικά δάση, δίπλα στα χωριά δηλαδή. Αυτά περιλαμβάνουν διάνοιξη δασικών δρόμων για την πρόσβαση σε πυροσβεστικά οχήματα, καθώς και συντήρηση των υπαρχόντων δρόμων. Η πρόταση μας αυτή κοστολογημένη, συνολικά για την αντιπυρική προστασία, είναι αρκετές δεκάδες χιλιάδες ευρώ.

Τα νέα της Πανικαριακής

της Ελευθερίας Πλατή

Το 104ο Ετήσιο Συνέδριο της Πανικαριακής Αδελφότητας της Αμερικής πραγματοποιήθηκε στη Βαλτιμόρη από τις 31 Αυγούστου έως τις 3 Σεπτεμβρίου 2007 και στέφθηκε με επιτυχία. Στο Συνέδριο παρευρέθησαν πολλοί Ικαριώτες και φίλοι τους, ενώ η παρουσία της νεολαίας έγινε και εφέτος ιδιαίτερα αισθητή.

Τα μέλη των συμβουλίων των κατά τόπους ικαριακών συλλόγων των ΗΠΑ και του Καναδά συζήτησαν προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Ικαριώτες στην Βόρεια Αμερική και την Ελλάδα και έβαλαν στόχους για το ερχόμενο έτος. Τα κυριότερα σημεία του Συνεδρίου περιελάμβαναν:

- τον σχηματισμό μιας καινούριας αδελφότητας στην περιοχή Buffalo της Νέας Υόρκης.
- τα βραβεία υποτροφιών του ιδρύματος σε ικαριώτες φοιτητές στις ΗΠΑ και την Ελλάδα.
- την απόφαση να σταλεί ένα σημαντικό χρηματικό ποσό στην Ελλάδα ως ενίσχυση για τα θύματα των πυρκαγιών του Αυγούστου.
- την ομιλία του αντιπροσώπου Zack Space από το Οχάιο, του πρώτου στις ΗΠΑ ικαριώτη βουλευτή.

Φυσικά, κανένα Συνέδριο δεν θα ήταν πλήρες χωρίς μερικά παραδοσιακά γλέντια! Τα βράδια της Παρασκευής, του Σαββάτου και της Κυριακής οι χοροί ήταν τρικούβερτοι και συνοδεύονταν από ικαριώτικο βιολί, άφθονο φαγητό και κρασί.

Για τι χρόνους μιλάμε;

Η προμήθεια των κάδων θα έχει γίνει μέχρι τέλος του χρόνου και αμέσως αυτοί θα τοποθετηθούν στα χωριά. Το σημαντικότερο σημείο και το πιο κρίσιμο είναι να συγκεντρώνονται σε αυτούς τους κάδους ποσότητες ικανές, ώστε οι εταιρείες να κρίνουν συμφέρον να έρχονται να τις παίρνουν. Σχετικά με τη συγκέντρωση και διαλογή των υλικών, αυτή θα γίνεται σε έναν χώρο δίπλα στην υπάρχουσα χωματερή, ο οποίος θα είναι 150 τ.μ. στεγασμένος. Θα υπάρχει και ένας δεματοποιητής που θα πιέζει τα υλικά ώστε να καταλαμβάνουν λιγότερο όγκο. Αφού συγκεντρώνονται αρκετές ποσότητες, υποτίθεται ότι οι εταιρείες θα έρχονται να παίρνουν τα υλικά. Λεω υποτίθεται, γιατί η εμπειρία μέχρι τώρα δεν είναι θετική, ούτε από δήμους που βρίσκονται στα αστικά κέντρα και οι οποίοι συγκεντρώνουν μεγάλες ποσότητες ανακυκλώσιμων υλικών.

Αλήθεια, τι έγινε με τον περιβόητο ΧΥΤΑ στην Ικαρία;

Δυστυχώς, βρισκόμαστε ακόμη στο στάδιο της χωροθέτησης. Οι διαφωνίες όπως είναι φυσικό πάντα υπάρχουν, αλλά αυτή η καθυστέρηση συμβαίνει γιατί δεν παίρνουν τις ευθύνες τους αυτοί που κατά το νόμο πρέπει να τις πάρουν και στην προκειμένη περίπτωση είναι ο περιφερειάρχης. Βέβαια, το παρήγορο είναι πως ο τελευταίος δήλωσε πως αν όλες οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες (εφορία αρχειοτήτων, αρχαιολογία, δασαρχείο, κ.λπ.) εγκρίνουν και κρίνουν κατάλληλο το προτεινόμενο σημείο εγκατάστασης του ΧΥΤΑ, θα υπογράψει χωρίς να ρωτήσει κανέναν.

Δεν θα έπρεπε να έχει ήδη γίνει κάτι γι' αυτό το θέμα;

Στο τεχνικό μας πρόγραμμα έχουμε προβλέψει δαπάνη για την χάραξη δρόμου διαφυγής, ο οποίος θα βγαίνει έξω από τον χώρο της Λαγκάδας και θα κατευθύνεται προς τα βορειοανατολικά, προς την περιοχή των Βρακάδων. Σε πρώτη φάση θα είναι τυφλός αυτός ο δρόμος, αλλά τουλάχιστον θα είναι μια διέξοδος.

Σε περίπτωση που οι πολίτες θέλουν να κάνουν ανακύκλωση, ο δήμος Ραχών τους δίνει αυτή τη δυνατότητα; Υπάρχουν υποδομές;

Η διαδικασία είναι σε εξέλιξη. Καταρχήν, έχουμε ξεκινήσει από το θεσμικό κομμάτι που είναι οι αποφάσεις του συμβουλίου και έχουμε προχωρήσει στην υπογραφή των συμβάσεων με τα πιστοποιημένα συστήματα (εταιρείες) που διαχειρίζονται τα ανακυκλώσιμα υλικά. Προχωράμε στην προμήθεια των ειδικών κάδων ανακύκλωσης που θα τοποθετηθούν σε επίκαιρα σημεία στα χωριά όπου τα υλικά θα πετιόνται από τους ίδιους τους χρήστες, εμάς. Αυτό αρχικά θα δουλέψει πειραματικά.

Με τη διαχείριση των υγρών αποβλήτων τι γίνεται;

Η διαχείριση των υγρών αποβλήτων είναι κάτι που μας απασχολεί. Είναι αναγκαίος πλέον να γίνει βιολογικός καθαρισμός των λυμάτων της παραλίας. Έγινε η μελέτη και είμαστε σε μια διαδικασία απόκτησης της γης που απαιτείται για την εγκατάσταση. Είναι μια έκταση τεσσάρων στρεμμάτων -στα όρια του δήμου μας με τον δήμο Ευδήλου κοντά στο ποτάμι του Χαλκιά- για την οποία προχωράμε την διαδικασία της απαλλοτρίωσης. Αυτό βέβαια θα πάρει αρκετό χρόνο. Μετά θα τοποθετηθούν οι σωληνώσεις και οι αντλίες που θα μεταφέρουν τα απόβλητα από τον Αρμενιστή και το Γιαλισκάρι.

Στο Καρκινάγρι τι έχει γίνει για την διαχείριση των υγρών αποβλήτων;

Είναι ανάγκη και εκεί να κατασκευαστούν βιολογικοί καθαρισμοί και να γίνει επεξεργασία των υγρών αποβλήτων.

Φάγαμε ... στου Τσουρή

απόσπασμα της Νταϊάνα Κόχυλα
από «Τα Νέα» 17/08/07

Οι στενοί δρόμοι της Ικαρίας, αυτοί που είναι στρωμένοι αλλά και οι χωματόδρομοι, γέμισαν Hummer και Jeep, που πιά δεν χωράνε

Καθώς το γράφω αυτό, ζούμε στην Ικαρία τη μεγαλύτερη αύξηση τουρισμού που έχει περάσει ποτέ το νησί. Τόση που τον Δεκαπενταύγουστο, κάτι τουρίστες έστησαν τη σκηνή τους στο μπαλκόνι ενός φίλου στον κεντρικό δρόμο του Χριστού, μέχρι φυσικά να τους διώξει. Υποδομή για τόσο κόσμο δεν υπάρχει ακόμα στο νησί· το νερό είναι τεράστιο θέμα και πρόβλημα, οι παραλίες και τα μονοπάτια, τουλάχιστον κοντά στο κέντρο των Ραχών, το πιο τουριστικό μέρος του νησιού, έχουν καταβρωμίσει από σκουπίδια (είναι αξιοσημείωτο πόση Coca Cola, σουβλάκια και παγωτά καταναλώνει ο κόσμος, κρίνοντας από αυτά που πετάνε παντού και εξίσου αξιοσημείωτο, που δεν έχουν βάλει οι δήμοι ανθρώπους να καθαρίζουν, ενώ οι ανεγκέφαλοι ακόμα καίνε τα σκουπίδια στις χωματερές με αποτέλεσμα να μυρίζει πλαστικά η περιοχή του Εύδηλου). Οι στενοί δρόμοι, αυτοί που είναι στρωμένοι αλλά και οι χωματόδρομοι, γέμισαν Cayenne, Hummer και Jeep, τα οποία δεν χωράνε και οδηγούνται από πρωτευουσιάνους που

νομίζουν ότι βρίσκονται στην εθνική οδό (μέχρι να πέσουν από κανένα γκρεμό, όπως έγινε εδώ κοντά χθες το βράδυ). Μέχρι ρείβ πάρτι (δύο, παρακαλώ) έχουν γίνει φέτος.

Με τέτοια αύξηση λοιπόν, κάπου πρέπει να φάει όλος αυτός ο κόσμος. Η ντόπια κουζίνα είναι απλή και σχετικά φτωχιά. Ο φίλος και συνάδελφος Η. Μαμαλάκης έκανε πάλι μοδάτο το κολοκάσι και χθες κάποιος με ρώτησε για μια καντίνα εδώ, στα πέριξ των Ραχών, για την οποία άκουσε ότι το μαγειρεύει.

Εγώ όταν δεν τρώω στην αυλή μου πηγαίνω σε τρία- τέσσερα εστιατόρια, είτε για ντόπια πιάτα, όπως τα πιτάκια με μάραθο (τον μαζεύουν την άνοιξη και τον βάζουν στην ψύξη) είτε για ψάρι (τον Αύγουστο είναι δυσεύρετο). Το κατσικάκι, κλασική τροφή στο νησί, το αποφεύγω διότι αυτά που είναι «ελευθέρας βοσκής» απογυμνώνουν τη χλωρίδα των βουνών που κατοικούνται ανεξέλεγκτα (30.000 μάλιστα) για τη βαμβακόπιτα (υποπροϊόν του πιο ραντισμένου και γενετικώς μεταλλαγμένου φυτού της Ελλάδας), με την οποία ταΐζονται από τους «βοσκούς». Είτε αυτό είτε βόσκουν κυριολεκτικά κάτω από το σύννεφο των χωματερών.

του Νίκου Γ. Ξυδάκη από
την «Καθημερινή» 28/08/07

ασύμμετρη χώρα

...με ασύμμετρους ηγέτες, μοιραίους και άβουλους, με πανευρωπαϊκό ρεκόρ στα Πόρσε Καγιέν, πανευρωπαϊκό ρεκόρ στις ακάλυπτες χωματερές, με πανευρωπαϊκό ρεκόρ τώρα και στις πυρκαγιές και στους θανάτους από πυρκαγιά.

Ασύμμετρη απειλή... Ναι, ασύμμετρα είναι τα σπασμένα τηλεφωνήματα φίλων από τα Στύρα, από το Μαρμάρι, το Οίτυλο, τα Καλύβια, τα Λεχαινά, την Ασέα· ασύμμετρες είναι οι αλλαγμένες τους φωνές, οι σιωπές, η σταχτερή θλίψη που σκεπάζει τα απείραχτα θέρετρα, τις αμέριμνες λουτροπόλεις, τα νησιά, ασύμμετρη η στάχτη της Πελοποννήσου που σκεπάζει ολόκληρη τη χώρα, σιωπηλή, διαρκής ενοχή, διαρκής υπόμνηση.

Ασύμμετρη είναι η απώλεια του Κρόνιου Άλσους (και ο Επικούρειος Απόλλων στις Βάσεςς μόλις σώθηκε, μόνος του). Καήκανε οι κερασιές της Αρκαδίας, πάνε οι καρυδιές, μουρμούριζε ξέπνοος ο Θοδωρής – μαζί με τους ανθρώπους θρηνούσε και την ψυχή του τόπου, κατακαμένη και κυνηγημένη.

Ασύμμετρη χώρα. Με ασύμμετρους ηγέτες, μοιραίους και άβουλους, με πανευρωπαϊκό ρεκόρ στα Πόρσε Καγιέν, πανευρωπαϊκό ρεκόρ στις ακάλυπτες χωματερές, με πανευρωπαϊκό ρεκόρ τώρα και στις πυρκαγιές και στους θανάτους από πυρκαγιά.

Ασύμμετρη Ελλάδα. Που κάνεις λαμπρούς Ολυμπιακούς, το 2004, με μια μονάχα πυρκαγιά απ' τα πυροτεχνήματα του πάρτι, και λαμπαδιάζεις συγκλαδοκορμόριζη δύο μήνες ατέλειωτους προεκλογικούς, το μαρτυρικό καλοκαίρι 2007. Ίδια είσαι τότε και τώρα; Ίδια, άνιση, αντιφατική, μοιραία, ικανή για το άλμα, ικανή για την καταβύθιση.

Ασύμμετροι Έλληνες. Ράθυμοι καταφερτζήδες, κυνικοί ατομιστές, που εξυψώσατε την ασιδοσύνη και κλείσατε το μάτι στη λαμογιά, που προσκυνήσατε την καταπάτηση και τη βαφτίσατε real estate, που ζηλέψατε τον μαυραγορίτη και τον φοροκλέφτη, που χρόνια τώρα τιμάτε με την ψήφο σας τον φαύλο και ανεχθήκατε υστερόβουλα τον ανάξιο. Μοιραίοι και άνισοι, που δεν στέρξατε να προσφέρετε ψίχουλο στο Κοινό των Ελλήνων, μα τα ζητάτε όλα από το κράτος – πατερούλη και εκμαυλιστή.

Ασύμμετρε συνέλληνα, συμπολίτη, συνάνθρωπε, ας αφουγκραστούμε τώρα τη σιωπή της φρυγμένης γης. Νιώθουμε τη στάχτη της ξεκούρδιστης κοινωνίας, βλέπουμε στις οθόνες ανδρείκελα, κομμένες κεφαλές, διαρκείς υπομνήσεις της ενοχής, της δικής τους, και του δικού μας μικρού μερδικού.

Ας σκεφτούμε ποιοι είμαστε, εδώ που φτάσαμε. «Από το μαύρο σύγνεφο κι' από τη μαύρη πίσσα», από την «άπειρη ερμιά» του σολωμικού Μεσολογγίου, εμείς οι άνισοι και μοιραίοι έχουμε να φτιάξουμε μια Πελοπόννησο, μια Εύβοια, μια Ρούμελη, μια χώρα, όχι ασύμμετρη πια, όχι απειλούμενη διαρκώς από τους φαύλους ηγέτες και τους φαύλους εμάς, αλλά αρμονική και απλή, σύμμετρη προς την ανάγκη, σύμμετρη στην επιθυμία. Σύμμετρη χώρα.

e-mail

Όταν επιστρέψαμε από την Ικαριά, τέλη Αυγούστου, διαβάσαμε ένα mail όπου η αποστολέας μάς έδινε συγχαρητήρια για την έκδοση του βιβλίου των συνταγών και ρωτούσε πώς θα μπορούσε να το προμηθευτεί. Έκλεινε με τον τόπο αποστολής: «Ζαχάρω Ηλείας». Παγώσαμε. Το mail είχε αποσταλεί στις 11 Αυγούστου, λίγες μέρες δηλαδή πριν τις μεγάλες φωτιές της Πελοποννήσου. Επικοινωνήσαμε με την αποστολέα για να ενημερωθούμε για την κατάσταση της και σας παραθέτουμε την επιστολή της:

{ Τις «πύρινες» αυτές μέρες έχουμε ακούσει πραγματικά πολύ συγκινητικά λόγια από ανθρώπους από όλα τα μέρη του κόσμου αλλά νομίζω ότι το μήνημά σας ακούμπησε πολύ βαθιά την μαύρη μου ψυχή. Είμαι ζωντανή και εγώ και η οικογένειά μου. Το σπίτι μας είναι άθικτο. Οι ελιές μας στάχτη. Όμως χάσαμε φίλους, φίλοι μας χάσανε τις οικογένειές τους, τα σπίτια τους, τα ενθύμια μιας ζωής. Δεν ξέρω.... θα ξαναδούμε ποτέ κάτι που να θυμίζει τον τόπο που ζούσαμε, που γεννήσαμε τα παιδιά μας, που απολαμβάναμε τη ζωή μακριά από την «κόλαση» της Αθήνας, που τώρα φαντάζει όαση μπροστά σε τούτα τα αποκαΐδια; Τώρα καταλαβαίνω πόσο αγαπώ αυτόν τον τόπο γιατί ακόμα και τώρα θέλω να μένω εδώ. Η Ικαριά θα είναι η παντοτινή μου ερωμένη και η Ζαχάρω η σύζυγος που ποτέ δεν εγκαταλείπεις στο όνομα των παιδιών και των όσων «έχεις ζήσει μαζί». Σας ευχαριστώ θερμά για το ενδιαφέρον σας και για την ελπίδα που μου δίνετε.

Όλια Σαλλά
Ζαχάρω Ηλείας
28/08/07

}

Οι φετινές πυρκαϊές είναι καταρχήν μια καταστροφή σε επίπεδο πολιτικό, της εφαρμογής και αποτελεσματικότητας δηλαδή μιας πολιτικοκοινωνικής εξέλιξης που φίμωσε – ή έστω αγνόησε – τα μελλοντικά μειονεκτήματα της προχειρότητας και του καιροσκοπισμού της.

παραμύθι χωρίς νόημα

Τέλος Αυγούστου 2007. Πυρκαϊά σε Πελοπόννησο και Εύβοια. Η μεγαλύτερη (μαζική) οικολογική, οικονομική και κοινωνική καταστροφή στην Ελλάδα μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Μέρρες που επεφύλαξαν στην επιστροφή μας από τις καλοκαιρινές διακοπές την πιο σοκαριστική υποδοχή των τελευταίων χρόνων. Άφωνοι παρακολουθήσαμε μια τρομακτική ακολουθία απίστευτων γεγονότων: Πυρκαϊές σε όλη την χώρα, η φωτιά να σαρώνει στο πέρασμα της τα πάντα, άνθρωποι – περιουσίες – ζώα – δάση να καίγονται, έλλειψη μέτρων πρόληψης και καταστολής των πυρκαϊών.

Ακολούθησαν συζητήσεις για τα αίτια της φωτιάς, παραπαίοντας μεταξύ συνομοσιολογικών θεωριών και νομοτελειακών προφητειών, συζητήσεις για το βαθμό ετοιμότητας της κρατικής μηχανής σχοινοβατώντας μεταξύ κομματικής προπαγάνδας και επίδειξης ωμού λαϊκισμού. Το όλο σκηνικό, βέβαια, ενίσχυσε και η προεκλογική περίοδος, έδαφος γόνιμο για επιφανειακές και μεγαλόστομες τοποθετήσεις που μοναδικό σκοπό έχουν το κέρδος της ψήφου και των εντυπώσεων. Και τι γίνεται με την ουσία;

Οι φετινές πυρκαϊές είναι καταρχήν μια καταστροφή σε επίπεδο πολιτικό, της εφαρμογής και αποτελεσματικότητας δηλαδή μιας πολιτικοκοινωνικής εξέλιξης που φίμωσε – ή έστω αγνόησε – τα μελλοντικά μειονεκτήματα της προχειρότητας και του καιροσκοπισμού της. Μια που πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού, κύριο πεδίο προβληματισμού, μελέτης και δράσης πρέπει να είναι εκείνο της σχέσης μεταξύ αιτίου και αποτελέσματος. Όχι όμως απλώς και μόνο στην προβολή του τρέχοντος συμβάντος, αλλά στην διαμόρφωση όλων των στοιχείων της παρούσας κατάστασης. Εκεί βρίσκεται το πρόβλημα, ίσως και η λύση του. Και για να γίνουμε πιο σαφείς ας διατυπώσουμε αλλιώς κάποια από τα ερωτήματα εκείνης της περιόδου:

Ανησυχούμε και ρωτάμε γιατί δεν ήμασταν τόσο αποτελεσματικοί ώστε να εμποδίσουμε την καταστροφή τόσων στρεμμάτων και μάλιστα κάποιων τοποθεσιών εκ των αποκαλούμενων και «φιλέτων γης». Ας αναρωτηθούμε όμως καλύτερα γιατί φτάσαμε να αποκαλούμε τη γη με έναν βουλιμικό ορισμό που σε προδιαθέτει να την κατασπαράξεις στην κυριολεξία; Ποιες –ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ– συμπεριφορές δημιούργησαν αυτήν την τάση και ποιες πολιτικές ευνόησαν αυτήν την εξέλιξη; Ανησυχούμε και ρωτάμε γιατί ο κρατικός μηχανισμός αδράνησε – αδυνάτισε να προστατέψει τους πολίτες που κινδύνευαν και άφησε αμέτρητα χωριά γερόντων στο έλεος της πυρκαϊάς και της τύχης τους. Ας αναρωτηθούμε όμως γιατί τα χωριά μας κατάντησαν «χωριά γερόντων» και αν η λύση θα ήταν απλώς και μόνο περισσότερα μέσα αντιμετώπισης της πυρκαϊάς. Μήπως δηλαδή ένα «ζωντανό χωριό» με τα σχολεία του, τα κέντρα υγείας του, τις επιχειρήσεις του, τους νέους και τα γερόντια του, δεν θα ήταν απλώς καταλληλότερο και πιο οργανωμένο να αντιδράσει αλλά και ο πιο

ασφαλής και ρεαλιστικός τρόπος ακόμη και να αποφευχθούν τέτοια γεγονότα, μια που η παιδεία, η οργάνωση ζωής και η συνήθεια όλων εκείνων που πια θα ζούσαν σε μια τέτοια ζωντανή περιφέρεια, θα τους έκανε πιο προσεχτικούς, πιο προστατευτικούς με τη φύση και θα εξαρτούσε άμεσα την διαβίωση τους, με την ομαλή ανάπτυξη και αξιοποίηση της; Να λοιπόν, δυο ερωτήματα από τα πολλά που μπορούμε να θέσουμε, ως αφετηρία για να αρχίσουμε να βλέπουμε τα πράγματα διαφορετικά. Ίσως ο πιο ρεαλιστικός, προοδευτικός και σίγουρός – γι' αυτό και ταχύς- δρόμος ανάπτυξης είναι εκείνος που αφομοιώνει την εξέλιξη με ωριμότητα και γνώση και δεν την εγκαθιστά αυτόματα και πρόχειρα – προβάλλοντας ταυτόχρονα τον δικό του τρόπο, ως τον μονόδρομο εξέλιξης και ανάπτυξης. Ναι, τα μέσα είναι πολλές φορές τα ίδια – η τεχνολογία, ναι, ο σκοπός είναι κοινός – η ευημερία, μα όταν αυτά πάνε να εφαρμοστούν χωρίς να λαμβάνονται υπόψη όλα τα παραπάνω, τότε αυτός ο δρόμος δεν είναι του εκσυγχρονισμού, της εξέλιξης και της αποτελεσματικότητας, αλλά εκείνος της αυτοκαταστροφής, της εθελουφλίας και της ... βλακείας!

Και φορείς όλων αυτών είμαστε όλοι μας. Για αυτό και πρέπει να αντισταθούμε... στους εαυτούς μας και στην ευκολία με την οποία αποδεχόμαστε τους όρους του παιχνιδιού και υιοθετούμε τις όποιες διακηρύξεις. Όχι, η ανάπτυξη των χωριών μας, δεν πρέπει να χαριστεί σε μια απλή διαμάχη μεταξύ των κερδοσκόπων και των αντιδραστικών, ή των σημαιοφόρων του τσάμικου και εκείνων του εναλλακτικού. Όσων το οξυγόνο λιγοστεύει, μεγαλώνει και η ανάγκη για επαφή και ανάμειξη με την ουσία των πραγμάτων και όχι με μια στυλίστικη απλώς αντιπαράθεση μεταξύ «συντηρητισμού» και «προοδευτισμού», ομάδων που υπάρχουν μόνο και μόνο εξαιτίας της ύπαρξης των αντιπάλων τους!

Ελάχιστες μέρες μετά τις πυρκαϊές και πριν τις εκλογές, τίποτα δεν θύμιζε ότι σε αυτή τη χώρα είχε συντελεστεί μια μεγάλη καταστροφή. Σπεύσαμε γρήγορα να αλλάξουμε σκηνικό και φορέσαμε τα γυαλιά με το χρώμα που επιλέγουμε να δούμε τις καταστάσεις. Κάτι όμως φάνηκε έστω να ξεπηδά, μια σπιθα, μια μικρή σπιθίτσα, όχι όμως καταστροφής, αλλά ελπίδας! Μια σπιθα που η αγανάκτηση αντανάκλαστικά προκάλεσε στον εγκέφαλο την ανάγκη να κινηθεί πάνω στο φυσικό δρόμο που ο άνθρωπος νους κατέχει και με τον οποίο έχει μεγαλουργήσει: εκείνον του αιτίου-αιτιατού, δηλαδή του αυτονόητου, που δεν έχει επιλέξει μοντέλα επιχειρηματολογιών αλλά διαβάζει το "παραμύθι" από την αρχή με μάτι καθαρό και με τον ορθολογισμό ακομπλεξάριστα να παρακινεί το νου... στην ανατροπή!

Το παραμύθι σε τούτο τον τόπο «μπάζει» από την αρχή, πολλές δεκαετίες πριν, από την αλόγιστη δηλαδή αστυφιλία και την μεταχείριση που επιφυλάξαμε οι ίδιοι στους χώρους όπου επιλέξαμε ή αναγκαστήκαμε να ζούμε! Γι' αυτό και κύριε Πολιτευτά, δε με νοιάζει – τόσο γιατί δε βάλαμε ομάδες περιφρούρησης, ελεύθερους σκοπευτές και παγίδες θανάτου για να πιάσουμε τον Κακό το Λύκο. Αναρωτιέμαι απλώς γιατί η γιαγιά της Κοκκινোসκουφίτσας έμενε μόνη της εκεί ... στην άκρη του δάσους.

φαγιούμ

Απορρίμματα. Είναι όλα σκουπίδια;

του Γιώργου Βιτσαρά

Με αφορμή τις συγκεντρώσεις (η τελευταία έγινε στις 18/10) των κατοίκων των οικισμών Καταφυγίου, Οξέ, Μαυράτου, Μαυρικάτου, Φάρου και Θερωμών όπου εκφράστηκαν με έντονο τρόπο οι ανησυχίες για την υποβάθμιση μιας ολόκληρης περιοχής από την συνεχιζόμενη καύση των σκουπιδιών στην χωματερή που βρίσκεται πια (τα χωριά επεκτείνονται, τα σκουπίδια πληθαίνουν) κοντά στους παραπάνω οικισμούς και την απόφασή τους για το σταμάτημα της καύσης, τον καθαρισμό του περιβάλλοντα χώρου και τη μεταφορά της χωματερής σε άλλη περιοχή, ο δήμος Αγίου Κηρύκου κάλεσε λαϊκή συνέλευση στις 5/11 με θέμα την ολοκληρωμένη διαχείριση των απορριμμάτων στην Επαρχία μας.

Το θέμα είναι πανικόραιο και κανένας δεν είναι άμοιρος ευθυνών. Σας υπενθυμίζω ότι στον νέο Καποδίστρια τα σενάρια αναφέρουν για έναν δήμο στην Ικαρία. Υπενθυμίζω δε ότι στην Ικαρία έπρεπε να έχει γίνει ήδη ο ένας Χώρος Υγειονομικής Ταφής Υπολειμμάτων, ο λεγόμενος ΧΥΤΥ (Υπολειμμάτων σημαίνει ότι σε αυτόν τον ειδικά διαμορφωμένο χώρο θάβονται τα σκουπίδια που δεν ανακυκλώνονται). Η χωροθέτηση του χώρου έχει περάσει από «40 κύματα», εδώ και 8 χρόνια, από την πρώτη παρουσία των πρώτων μελετών για την εξεύρεσή του. Την μια υπεύθυνη ήταν η Νομαρχία, μετά η Περιφέρεια, και από το 2003 οι δήμοι μας μέσω του Αναπτυξιακού Συνδέσμου ΟΤΑ Ικαρίας. Ο Σύνδεσμος σήμερα λοιπόν υποδεικνύει (μετά από μελέτες) και η Περιφέρεια Β. Αιγαίου εγκρίνει. Ο Σύνδεσμος αναφέρει δε ότι ποτέ δεν εξέφρασε αρνητική γνώμη για καμία από τις 5 περιοχές που έχουν υποδείξει οι μέχρι τώρα μελέτες (δεν έχει όμως εκφράσει μια θετική για μια περιοχή). Δυστυχώς σήμερα (ακόμα και αν βρεθεί ο χώρος) κινδυνεύουμε να μην έχουμε κονδύλια για την χρηματοδότηση του έργου και ήδη βρισκόμαστε μπροστά στον κίνδυνο να πληρώνουμε πρόστιμα για το μη κλείσιμο των ΧΑΔΑ (χωματερών που καίνε), αφού καταληκτική ημερομηνία είναι το τέλος του 2008.

Υπολογίστε ότι κάθε κάτοικος «παράγει» 400 κιλά απορρίμματα τον χρόνο, δηλαδή αν υπολογίσουμε και τους καλοκαιρινούς επισκέπτες παράγουμε 3.700 τόνους περίπου τον χρόνο χωρίς να επιστρέφουμε ούτε ένα κιλό πίσω (εξαίρεση οι μικρές μπαταρίες και τώρα τελευταία τα καμένα λάδια από τα συνεργεία).

Είναι βασικότερη προϋπόθεση η μείωση του όγκου των απορριμμάτων πάνω από το 50%. Μπορούμε να το πετύχουμε με την συμμετοχή όλων. Στόχος είναι το 20% να πηγαίνει για ταφή με την ελπίδα ότι ο ΧΥΤΥ θα μας «αντέξει» για 15 – 20 χρόνια. Το θέμα είναι πολύ σοβαρό και δεν χωράνε κανενός είδους «παιχνίδια» διότι -όπως καταλαβαίνεται- δεν αφορά την επόμενη γενιά πια, αλλά στην κυριολεξία, το δικό μας αύριο στον τόπο αυτό.

Διαπιστώνουμε λοιπόν ότι έχουμε φτάσει σε αδιέξοδο και ότι η μόνη διέξοδος είναι η από κοινού πίεση και διεκδίκηση για την δημιουργία ενός Ολοκληρωμένου Συστήματος Διαχείρισης των Απορριμμάτων (ΟΣΔΑ).

1ov) ολοκλήρωση της διαδικασίας χωροθέτησης η οποία εκκρεμεί, με βάση τεκμηριωμένες επιστημονικό - τεχνικές μελέτες, χωρίς πολιτικές σκοπιμότητες, με όρους διαφάνειας και συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων φορέων.

2ov) να προχωρήσει η αποκατάσταση των ανεξέλεγκτων χωματερών.

3ov) να διασφαλιστούν με ευθύνη και δαπάνες του κράτους οι πόροι που απαιτούνται για τη εκτέλεση των έργων που προβλέπονται για έναν ΟΣΔΑ.

4ov) ένα Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Απορριμμάτων πρέπει να περιλαμβάνει α) διαλογή στην πηγή [δηλαδή από το σπίτι μας ξεχωρίζουμε τα «σκουπίδια μας»! αλλού το αλουμίνιο, αλλού το χαρτί, αλλού το γυαλί, αλλού το πλαστικό, αλλού τα αποφάγια, το καθένα από αυτά θα πηγαίνουν στους ξεχωριστούς κάδους όπου ο δήμος θα τους έχει τοποθετήσει σε κεντρικά σημεία (είναι αδύνατον να έχουμε 5 κάδους έξω από κάθε σπίτι), από εκεί θα τα συλλέγει και θα τα πηγαίνει σε χώρους συγκέντρωσης] δηλαδή σε β) Σταθμούς μεταφόρτωσης, μετά στο γ) όπου θα έχουμε την μονάδα διαλογής ανακυκλώσιμων, στο δ) να γίνει ο σχεδιασμός για την προώθηση των ανακυκλώσιμων υλικών σε κεντρική μονάδα που θα είναι ή στην Περιφέρεια ή στο Κέντρο (χωρίς δικαιολογίες του τύπου ότι η Ικαρία δεν μας συμφέρει για την συλλογή των ανακυκλώσιμων!!) ε) Χώρο Υγιεινής Ταφής Υπολειμμάτων, στ) Μονάδα σταθεροποίησης βιολογικών υπολειμμάτων, (είναι κρίμα να πετάμε τόσα αποφάγια ενώ με πρόγραμμα κομποστοποίησης θα έχουμε λίπασμα για τους κήπους μας! Αυτό μπορεί να το κάνει το κάθε σπίτι από τώρα αφού το κόστος δεν υπερβαίνει τα 120 ευρώ για ένα μικρό ειδικό δοχείο κομποστοποίησης).

5ov) η δραστηριότητα της διαχείρισης απορριμμάτων συμπεριλαμβανομένης και της ανακύκλωσης να ασκείται από τους ΟΤΑ και τις συνεργασίες τους, διασφαλίζοντας το δημόσιο συμφέρον από το ιδιωτικό κεφάλαιο.

6ov) απορρίπτουμε την καύση των απορριμμάτων λόγω των βασικών μειονεκτημάτων που έχει η συγκεκριμένη μορφή διαχείρισης (το τι διοξίνες έχουμε φάει τόσα χρόνια ποιος θα μας το πει; ή να το αφήσουμε αυτό;)

7ov) και πολύ σημαντικό, να προωθηθούν προγράμματα διαμόρφωσης περιβαλλοντικής συνείδησης σε όλους (συζητήσεις μέσα στα σπίτια μας, στον οικογενειακό – συγγενικό – φιλικό μας περίγυρο, στο καφενείο, στους χώρους δουλειάς, διασκέδασης, κλπ, κλπ) (οι σύλλογοι, όχι μόνο οι οικολογικοί, μπορούν να συμβάλουν σημαντικά σε αυτό το κομμάτι) και ιδιαίτερα στην νέα γενιά. Η εκπαιδευτική κοινότητα έχει τον πρώτο λόγο και βεβαίως απορρίπτονται οι απόψεις που έχουν ακουστεί παλαιότερα από καθηγητές όπως «σκουπιδιάρηδες θα κάνουμε τα παιδιά μας;»... κλπ!

8ov) να επανέρθουμε στην πρόταση για την εφαρμογή προγραμμάτων ανακύκλωσης στην Επαρχία Ικαρίας, και την Περιφέρεια Β. Αιγαίου.

«Ο κόμπος έφτασε στο κένρι» και ο δήμος Αγ. Κηρύκου σταματάει την καύση των σκουπιδιών στον ΧΑΔΑ του. Σε συνεργασία με τους φορείς προχωράει σε ενημέρωση των δημοτών ζητώντας την στήριξη του εγχειρήματος τόσο σε διεκδικητικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο πρακτικό (υπογραφές στήριξης των αποφάσεων – μείωση του όγκου απορριμμάτων – σεβασμός κανονισμού καθαριότητας – στήριξη του δήμου στην διαδικασία εξαγωγής απορριμμάτων). Ενημερωτικές ενέργειες τόσο για την αναγκαιότητα κατασκευής χώρου υγειονομικής ταφής όσο και προγραμμάτων ανακύκλωσης υλικών. Σας υπενθυμίζω ότι οι μετρήσεις συγκέντρωσης διοξινών σε δείγματα ζωικής προέλευσης (παρά του ότι ζούμε σε ένα νησί με δυνατούς ανέμους) μας ανησυχούν! Επίσης, τα Υπουργεία Εσωτερικών και Δημοσίων Έργων δεν έχουν απαντήσει ακόμα στο αίτημα των δήμων για την χρηματοδότηση ενός δικτύου ανακύκλωσης.

Αγαπητοί αναγνώστες οι πιέσεις πρέπει να γίνουν πολύ πιο έντονες προς πάσα κατεύθυνση δεν έχουμε άλλα περιθώρια!!!

Περιβαλλοντικά προβλήματα στην Ικαρία

της Αθηνάς Γαγλία

Η έντονη αλλαγή του κλίματος τις τελευταίες τρεις δεκαετίες, οφείλεται στην αύξηση της θερμοκρασίας της γης λόγω του φαινομένου του θερμοκηπίου (Φ.Θ.). Το Φ.Θ. εντείνεται με την συνεχή εκπομπή αερίων ρύπων, καθώς και την καταστροφή των δασικών εκτάσεων και των υποθαλάσσιων περιοχών που είναι οι καταβόθρες του διοξειδίου του άνθρακα (φωτοσύνθεση), αλλά και οι πηγές οξυγόνου. Η κύρια αιτία όλων αυτών είναι οι ανθρώπινες δραστηριότητες και η ανεξέλεγκτη βιομηχανική ανάπτυξη.

Η Ικαρία μας, είναι ένας πλούσιος τόπος με σπάνια πανίδα, χλωρίδα και άλλους φυσικούς πόρους. Η σύσταση του υπεδάφους της συντελεί στην παραγωγή γεωργικών προϊόντων με ιδιαίτερη γεύση και διατροφική αξία. Αντίστοιχος είναι και ο θαλάσσιος πλούτος που ευνοείται από την βραχώδη σύσταση, την χλωρίδα και το βάθος του βυθού, καθώς και τα θαλάσσια ρεύματα.

Η έλλειψη διαχείρισης του περιβάλλοντος στην Ικαρία έχει δημιουργήσει αρκετά προβλήματα που αυξάνονται συνεχώς, με μη αναστρέψιμες συνέπειες. Οι κυριότεροι παράγοντες επιβάρυνσης του περιβάλλοντος στο νησί μας είναι:

▪ **η καύση πετρελαίου από τον υποσταθμό της ΔΕΗ.** Για κάθε κιλοβατώρα (kWh) ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται, εκπέμπονται στο περιβάλλον περίπου 1 κιλό ρύποι (οξειδία του άνθρακα (COX), του θείου (SOX), νιτρικά (NOX) κτλ.). Οι αέριοι ρύποι τους οποίους αναπνέουμε, είναι τοξικοί και επιβαρύνουν την ανθρώπινη υγεία, ενώ εντείνουν το φαινόμενο του θερμοκηπίου.

▪ **η καύση των απορριμμάτων.** Εκτός από τους κύριους αέριους ρύπους (COX) (NOX), κατά την καύση των απορριμμάτων εκπέμπονται επίσης αιωρούμενα σωματίδια που περιέχουν διοξίνες (PCDDs), φουράνια (PCDFs), βαρέα μέταλλα (μόλυβδο, υδράργυρο, αρσενικό κτλ), αιθάλη κτλ. Τα περισσότερα από αυτά δεν αποβάλλονται ποτέ από τον ανθρώπινο οργανισμό, και επιβαρύνουν σημαντικά την υγεία, με τις διοξίνες στην πρώτη γραμμή κινδύνου. Εκτός της αναπνευστικής οδού, τα αιωρούμενα σωματίδια μεταφέρονται στην τροφική μας αλυσίδα, μέσω του εδάφους (υδροφόρος ορίζοντας), των καλλιεργειών και των ζωντανών που βόσκουν ελεύθερα στις περιοχές αυτές. Η καύση των απορριμμάτων έχει απαγορευτεί σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες, οι οποίες εφαρμόζουν προγράμματα ανακύκλωσης και υγειονομικής ταφής υπολειμμάτων.

▪ **η έλλειψη ανακύκλωσης.** Με την ανακύκλωση (χαρτιού, γυαλιού, πλαστικού, μετάλλου κτλ) ο όγκος των απορριμμάτων προς καύση θα ήταν σημαντικά μικρότερος, αντίστοιχα και οι εκλυόμενοι ρύποι. Η ανακύκλωση συντελεί επίσης στην εξοικονόμηση πρώτης ύλης και ενέργειας. Για παράδειγμα η ανακύκλωση ενός τόνου χαρτιού εξοικονομεί περίπου 28 κιλά ρύπων, 32 τόνους νερό και 17 δένδρα.

▪ **η υπερβόσκηση από τα ελεύθερα κατσίκια.** Ο αριθμός των κατσικιών ελεύθερας βόσκησης στην Ικαρία συνεχώς αυξάνεται, ενώ δεν εφαρμόζεται πλέον όπως παλιά, η περιοδική απομόνωση των βοσκότοπων προκειμένου να αποκατασταθεί η χαμένη βλάστηση. Τόποι με σπάνια χλωρίδα και ιδιαίτερα στις περιοχές Natura, έχουν ήδη υποστεί ερημοποίηση αφού το μόνο που έχει απομείνει είναι φυτά νάνοι που δεν επανέρχονται. Η ολική αυτή αποψίλωση των περιοχών βόσκησης εκτός από αισθητική πλευρά, δημιουργεί πρόβλημα στην συγκράτηση και αποθήκευση των βρόχινων νερών καθώς και προβλήματα συγκράτησης και ευστάθειας των μετέωρων ογκόλιθων.

▪ **η παράνομη αλιεία.** Η θάλασσα απορροφάει πάνω από το 80% του διοξειδίου του άνθρακα (CO2) μέσω της φωτοσύνθεσης, του φυτοπλαγκτόν και της υδατοδιάλυσής του, συμβάλλοντας θετικά στην μείωση του Φ.Θ. Η καταστροφή του βυθού και του φυτοπλαγκτόν με την χρήση των δυναμιτών, διαταράσσει την θαλάσσια ισορροπία με αποτέλεσμα την εξαφάνιση των θαλάσσιων οργανισμών και την μείωση της ικανότητας απορρόφησης CO2.

▪ **η χρήση φυτοφαρμάκων, χημικών λιπασμάτων και μεταλλαγμένων γεωργικών σπόρων.** Οι μεταλλαγμένες καλλιέργειες, αντικατέστησαν τις τοπικές Καριώτικες γεωργικές καλλιέργειες με αποτέλεσμα να τείνει σχεδόν να εξαφανιστεί ο γεωργικός πλούτος της Ικαρίας. Οι μεταλλαγμένες καλλιέργειες δεν μπορούν να αναπαραχθούν (οι καλλιεργητές θα είναι δέσμιοι του διεθνούς εμπορίου), και δεν έχουν την ίδια διατροφική αξία. Απαιτούν νέας γενιάς τεχνητών χημικών λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων, τα οποία ρυπαίνουν σοβαρά το υπέδαφος και τους υδροφόρους ορίζοντες. Η παραγωγική ικανότητα των μεταλλαγμένων μπορεί να είναι σε ορισμένες περιπτώσεις μεγαλύτερη, αλλά ποιοτικά είναι σαφώς κατώτερα.

▪ **η εγκατάλειψη παλαιών αντικειμένων σε δημόσιους χώρους.** Σε αρκετές μη κατοικημένες αλλά και κατοικημένες περιοχές, έχουν σχηματιστεί όγκοι παλιών αντικειμένων (ηλεκτρικές συσκευές, μηχανήματα, αυτοκίνητα, δομικά υλικά, κτλ.) που δημιουργούν κυρίως οπτική όχληση (όπως στην περιοχή του κάβο Πάπα) αλλά και ρύπανση του εδάφους από τις οξειδώσεις.

Η προστασία του περιβάλλοντος είναι ευθύνη όλων μας. Εκτός από αυτούς που ακούσια ή εκούσια ρυπαίνουν το περιβάλλον, ευθύνη έχουμε και όλοι εμείς που αδιαφορούμε. Τα παιδιά έχουν δικαίωμα να ζήσουν σε ένα υγιές και ζωτικό περιβάλλον, ας μην τους καταστρέφουμε το μέλλον τους.

Η Αθηνά Γαγλία κατάγεται από το Καρκινάγρι Ικαρίας, είναι Μηχανολόγος Μηχανικός σε θέση Ειδικού Τεχνικού Επιστήμονα στην Ομάδα Εξοικονόμησης Ενέργειας του Ινστιτούτου Ερευνών Περιβάλλοντος και Βιώσιμης Ανάπτυξης του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών.

6.000 πυρκαγιές
74 άνθρωποι νεκροί
2.690.000 στρέμματα δάσους στάχτη
απροσδιόριστος αριθμός καμένων ζώων του δάσους

πάνω από **120 χωριά** καταστράφηκαν ή έπαθαν μεγάλες ζημιές
περισσότερα από **1.500 σπίτια** έχουν καταστραφεί ολοσχερώς.

περισσότεροι από **100.000 άνθρωποι** έχουν
χάσει τα σπίτια τους, τις καλλιέργειές τους ή
τα ζώα τους

ο θρήνος

Εθνικός Δρυμός Πάρνηθας
Πεντέλη
Γράμμος

Πρέσπα
Πήλιο
Πίνδος
Ταΰγετος

Φαράγγι του Βουραϊκού
Νέα Τύρινθα Αργολίδας

Μαίναλο
Αγιά
Καλαμάκι Μαγνησίας
Ιστιαία
Σιθωνία
Χανιά
Δερβενοχώρια
Ελληνικά Ευβοίας

...αλλού,
και αλλού,
και αλλού... ..

αυτά τα καμένα ποιος θα τα «υιοθετήσει»;

...με τον αέρα του μεσόκοπου μύστη, του ψαγμένου ταξιδευτή, του δημοσιοσχετίστα, του ανθρώπου που θέλει να κάνει την διαφορά, βρίσκεται εδώ, στην Ικαρία, «στο νέο θερινό trend της αθηναϊκής αλτερνατίβας», για να βιώσει «το γκρούβαλο όνειρο του»

η επέλαση των Γκρούβάλων

της Βένιας Νιουνιούσκου

Το θράσος είναι ένα από τα χειρότερα ανθρώπινα ελαττώματα, αφενός διότι απορρέει από την έλλειψη σεβασμού, δηλαδή την απαξίωση του Άλλου, αφετέρου διότι δεν διαθέτει επίγνωση· γι' αυτό άλλωστε συνιστά ένα είδος επιθετικής βλακείας, η οποία επιδιώκει την αυτοεπιβεβαίωση εις βάρος των άλλων.

Αφορμή γι' αυτές τις σκέψεις στάθηκε το ρεπορτάζ της Σ. Ιγνατίου (Ταχυδρόμος 1/9/2007), το οποίο αποτελεί παραλλαγή προγενέστερου δημοσιεύματος του Δ. Χαλαλάμπους (ΒΗΜΑgazino 4/9/2005), με θεματικό πυρήνα την καριώτικη πανήγυρη. Αλλά καλύτερα ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

Στα τέλη της δεκαετίας του '90 εμφανίστηκε στο νησί μας ένα νέο είδος τουρίστα, τον οποίο ο Καριώτης – με τη σκωπτική σοφία που πάντοτε τον διέκρινε – χαρακτήρισε «γκρούβαλο», υπονοώντας σαφώς κάποια συγγένεια με τους «κουρούβαλους», δηλαδή τους αγριότραγους.

...κραυγαλέα είναι η αντίθεσή του ανάμεσα στην αντιεξουσιαστική του θεωρία και την κυριαρχική του πράξη, προβαίνοντας σε ενέργειες κτητικές, κατοχικές και ρυπογόνες.

Ο γκρούβαλος αποτελεί μετεξέλιξη ή, καλύτερα μια επιτηδευμένη εκδοχή του φρικιού. Ευδοκίμει σε ανήλιαγα στέκια των Αθηνών, πίνοντας νοθευμένο οινόπνευμα και οραματίζεται επαναστάσεις χωρίς προσωπικές θυσίες. Είναι αστικοποιημένος, βαθιά στερημένος από ομορφιά, καταπιεσμένος, αποξενωμένος, χωρίς ρίζες. Είναι το παιδί που μεγάλωσε, έπαιξε, εκπαιδεύτηκε και ονειρεύτηκε πίσω από κάγκελα· μια ψυχή πνιγμένη στα σκατά της πόλης, που κατασκευάζει το παραμύθι της κι ύστερα το αναζητά στην χώρα της ουτοπίας.

Ο γκρούβαλος, αν και μοιάζει απόγονος των παιδιών των λουλουδιών της δεκαετίας του '70, συμπεριφέρεται ως νέο – άποικος, καθιστώντας κραυγαλέα την αντίφαση ανάμεσα στην αντιεξουσιαστική του θεωρία και την κυριαρχική του πράξη. Σε αντίθεση με τους φυσιολάτρεις προπομπούς τους, όχι μόνο δεν μπορεί να διακρίνει την ακρίδα από τον σκόρφη, αλλά και προβαίνει σε ενέργειες κτητικές, κατοχικές και ρυπογόνες. Περίτρανη απόδειξη είναι η παράνομη και επιζήμια διανομή του σε περιοχές διπλά προστατευόμενες, αφενός λόγω του φυσικού τους κάλλους, αφετέρου λόγω της ιστορικής – αρχαιολογικής τους αξίας.

Τα τελευταία τρία – τέσσερα χρόνια ανεφάνη στον τόπο μας μία νέα, παραλλαγμένη μορφή του γκρούβαλου. Η διαφορά του με τον προηγούμενο έγκειται κυρίως στην ταξική προέλευση και στο life style που αυτή συνεπάγεται. Έτσι, ο γκρούβαλος του 2007 είναι πιο εξευγενισμένος, πιο «βολεμένος», πιο προωθημένος τεχνολογικά· ο εγκέφαλος του επεξεργάζεται ηλεκτρονικά την πραγματικότητα σα να ήταν εικονική κατασκευή. Συνηθίζει δε να κυκλοφορεί στα “in” μέρη του νησιού (από clubs μέχρι παραλίες), απαλλαγμένος από την πεσιμιστική κουλτούρα των αμμουδιτών, με τον αέρα του μεσόκοπου μύστη, του ψαγμένου ταξιδευτή, του δημοσιοσχετίστα, του ανθρώπου που θέλει να κάνει την διαφορά. Γι' αυτό άλλωστε βρίσκεται εδώ, στην Ικαρία, «στο νέο θερινό trend της αθηναϊκής αλτερνατίβας», για να βιώσει «το γκρούβαλο όνειρο του» και να αποθεώσει το επιτυχημένο του εγώ που αξιώθηκε μια τέτοια εμπειρία.

>

Φυσικά και δεν είναι μεμπτό να δημιουργεί και να βιώνει κανείς τους μύθους του, αρκεί αυτοί να μην διαστρεβλώνουν και να μη σφετερίζονται την πραγματικότητα των άλλων, πολύ περισσότερο δε, να μην παραβιάζουν όσα οι άλλοι θεωρούν ιερά και όσια. Η θρασύτητα του γκρούβαλου είναι, δυστυχώς, εμφανής σε πλείστες πτυχές της συμπεριφοράς του, διέπει συνολικά τον επικοινωνιακό του κώδικα – λεκτικό και μη.

Καταρχάς, ο τουρίστας τούτος δεν έρχεται έχοντας επίγνωση του γεγονότος ότι είναι ξένος · αντιθέτως, αισθάνεται εξ αρχής σαν στο σπίτι του, επιθυμεί μάλιστα να επιβάλει το δικό του πολιτιστικό στίγμα. Γι' αυτό και η παρουσία του βιώνεται με ένα αίσθημα απειλής από τον Καριώτη, ο οποίος αδυνατεί να καλωσορίσει και να αποδώσει τα δέοντα στον «ξένο», όπως επιτάσσει ο παλαιός και απαραβίαστος κώδικας της φιλοξενίας · είναι, άλλωστε, συνηθισμένος να φιλοξενεί ανθρώπους που αισθάνονται φιλοξενοούμενοι και όχι οικοδεσπότες.

Επιπλέον, η στάση του γκρούβαλου απέναντι στους ντόπιους είναι αλαζονική: στην καλύτερη περίπτωση, οι τελευταίοι αποτελούν ένα αξιοθέατο γραφικό σύνολο ανθρώπων που αφήνουν τα κλειδιά πάνω στις πόρτες, σερβίρουν τον καφέ με δυο ώρες καθυστέρηση και ψωνίζουν τα μεσάνυχτα · στην χειρότερη, αποτελούν ένα σύνολο υπανάπτυκτων που αρνούνται να εκποιήσουν την εγχώρια κουλτούρα και να αυτοδιαφημιστούν. Οι γκρούβαλοι, λοιπόν, φαίνεται πως αναλαμβάνουν το «ηθικό» χρέος να εκσυγχρονίσουν και να προβάλουν τον Καριώτη ανεξάρτητα από την δική του βούληση. Η θρασύτητα, βέβαια, τείνει να εκλαμβάνει την σεμνότητα και την ανεκτικότητα ως τρωτά σημεία του άλλου.

Οι γκρούβαλοι, λατρεύουν το εναλλακτικό και διασκευάζουν το αυθεντικό. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι χορεύουν τον Καριώτικο σαν ρέιβερς. Με τη βία του κοπαδιού καταλαμβάνουν την πίστα, για να ποδοπατήσουν βίαια το έδαφος, αφήνοντας βαρβαρικές κραυγές μέσα σ' ένα σύννεφο από σκόνη.

Η παραβίαση των πολιτιστικών μας ορίων γίνεται πιο αισθητή στον τρόπο με τον οποίο οι γκρούβαλοι συμμετέχουν στα πανηγύρια μας. Όχι μόνο αγνοούν επιδεικτικά το εθιμικό πλαίσιο και αδυνατούν, κατ' επέκταση, να νοηματοδοτήσουν σωστά την κατάσταση, αλλά και επιζητούν να το αλλοιώσουν, φέρνοντάς το στα δικά τους μέτρα. Ο ίδιος ο τίτλος του άρθρου («Στην Παναγία τη Ρέιβερ») συνιστά άμεση προσβολή, καθώς μαρτυρά την υπέρβαση των ηθικών μας ορίων. Διότι ο κάθε καλοπροαίρετος και στοιχειωδώς ευγενής επισκέπτης του νησιού μας θα όφειλε να γνωρίζει ότι ακόμα και στην πιο ελευθεριάζουσα στάση μας απέναντι στην Θρησκεία, εμείς την Παναγία μας την στολίζουμε με λουλούδια και το όνομά της το επικαλούμαστε σαν φυλακτό. Η Παναγία μας, λοιπόν, είναι η Δέσποινα του Δεκαπενταύγουστου και στον ιερό χώρο του πανηγυριού της σμίγουμε κάθε χρόνο, νέοι γέροι και παιδιά – οικογένειες βαθιές σαν τις ρίζες των πλατάνων – για να τιμήσουμε και να γιορτάσουμε την ίδια την ζωή. Κάτω από αυτά τα υπεραϊωνόβια δέντρα οι πρόγονοί μας αγκαλιάστηκαν, τσούγκρισαν τα ποτήρια τους και χόρεψαν τους ίδιους Μικρασιάτικους σκοπούς.

Ο λόγος για τον οποίο ποτέ δεν χρειάστηκε να υπεραμυνθούμε των παραδόσεων μας είναι ότι ο τόπος, μαζί με όλες του τις μνήμες, κυλάει μέσα μας σαν αίμα. Η παράδοση είμαστε εμείς και όχι κάτι έξω από εμάς, το οποίο θα έπρεπε τάχα να διατηρήσουμε με πανηγυρικούς λόγους και να λανσάρουμε με εξεζητημένους ορισμούς. Και να που σήμερα, ξαφνικά, βρισκόμαστε στην δυσάρεστη θέση να πρέπει να αποκαταστήσουμε τους αγίους μας, τους παππούδες μας, τον χαρακτήρα της μουσικής και του χορού μας, την συλλογική μας μνήμη. Διότι οι γκρούβαλοι, ως τα αλλότρια τέκνα μιας αλλοτριωμένης κοινωνίας, λατρεύουν το εναλλακτικό και διασκευάζουν το αυθεντικό. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι χορεύουν τον Καριώτικο σαν ρέιβερς.

Με τη βία του κοπαδιού καταλαμβάνουν την πίστα, για να ποδοπατήσουν βίαια το έδαφος, αφήνοντας βαρβαρικές κραυγές μέσα σ' ένα σύννεφο από σκόνη και χρωματιστά κουρέλια.

Προκειμένου να καταφανεί το μέγεθος της εκπολιτιστικής κακοποίησης που υφιστάμεθα, κρίνεται σκόπιμο να επισημανθεί ότι ο χορός μας όχι μόνο δηλοί τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του λαού μας, - αλλά, πολύ περισσότερο για εμάς, αποτελεί και το κύριο μέσον έκφρασης της κοινωνικής μας υπόστασης, τον ιδιαίτερο τρόπο μας να επικοινωνούμε το ευεργετικό αίσθημα της συνύπαρξης και του συν - ανήκειν. Οι αλληλέγγυοι δεσμοί μας - δεσμοί που μπορούν να αναπυχθούν μόνο μεταξύ ίσων - είναι έκδηλοι στον χορό μας, ο οποίος χορεύεται αγκαλιαστά συνενώνοντας όλες μας τις γενιές. Πέραν τούτου, όμως, ο χορός μας είναι ταπεινός και ήπιος · ο ίδιος ο ρυθμός του επιβάλλει το να χορεύεται λιτά και σεμνά, με την σεμνότητα που μόνο οι αληθινά περήφανοι διαθέτουν. Εμείς δεν «γρονθοκοπούμε» (όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στο δημοσίευμα) τη γη που μας αγκαλιάζει και μας θρέφει για αιώνες. Τα πόδια μας βρίσκονται σε ερωτική επαφή με το χώμα και τα βήματά μας είναι μαλακά, εναρμονισμένα με τον παλμό της φύσης. Η κίνησή μας είναι φυσική κι ανεπιτήδευτη, χαϊδεμένη απ' το πέλαγος, κεντημένη πόντο πόντο απ' το αόρατο βελονάκι του βιωμένου χρόνου μας, μπολιασμένη απ' την αγάπη για τον κόσμο.

Είναι αλήθεια ότι νοιώθουμε ένα σφίξιμο, μια αμήχανη θλίψη, ένα είδος ατίμωσης όταν γινόμαστε μάρτυρες αυτής της μαζικής επιθετικής εκτόνωσης των εισβολέων. Το χειρότερο, ωστόσο, είναι

ότι αισθανόμαστε εκτοπισμένοι, διωγμένοι στην ίδια την γιορτή μας. Οι παππούδες μας δεν έρχονται πια στα πανηγύρια από το φόβο ότι θα σαρωθούν και οι γονείς μας δεν σέρνουν πια τον κάβο του χορού, γιατί οι ξένοι θεωρούν δικαίωμά τους να πρωτοστατούν.

Μετά απ' όλα τα παραπάνω, η κορυφαία πράξη θρασύτητας, μέσω της οποίας οι γκρούβαλοι διατρανώνουν την παρουσία τους - απαξιώνοντας ταυτόχρονα την δική μας - είναι όλη αυτή η παραφιλολογία σχετικά με τα Καριώτικα γλέντια, η οποία ανθεί στις προοδευτικές παρέες και στα σαλόνια των περιοδικών. Διότι ο γκρούβαλος επιδιώκει - σε μια ύστατη προσπάθεια αυτοεπιβεβαίωσης - να επιδείξει το βίωμα του, να το θέσει στην υπηρεσία της μόδας των εκλεκτών και να αφήσει κάποιου είδους παρακαταθήκη εμπειρίας για τους επόμενους. Είναι πράγματι εντυπωσιακό, και αποπλιστικό κατά μία έννοια (άλλωστε, η θρασύτητα σοκάρει), το γεγονός ότι στα περισσότερα επίκαιρα δημοσιεύματα για το νησί, οι γράφοντες - εκπροσωπώντας το trendy παρεάκι τους - μιλούν για τους εαυτούς τους, αφιερώνουν στους εαυτούς τους, απαθανατίζουν τους εαυτούς τους (όλες οι φωτογραφίες που συνοδεύουν το ρεπορτάζ του Ταχυδρόμου, αν εξαιρέσουμε αυτήν με τον πάπα - Κώστα, κραυγάζουν τα ηρωικά κατορθώματα των γκρούβαλων).

Ο επίπλαστος λόγος τους, ο οποίος επιχειρεί να περιγράψει και να εξάρει τα τεκταινόμενα, είναι τόσο μεταμφιεσμένος, που οι περισσότερες λέξεις πρέπει να μπαίνουν σε εισαγωγικά. Διότι ο γκρούβαλος συρρικνώνει τα σημαινόμενα σε εύπεπτα κλισέ, καθώς επιθυμεί να ξαναβαφτίσει τα πράγματα, να

τιτλοφορήσει και να δημοσιοποιήσει την εμπειρία του, να παραφράσει τη μαγεία του αληθινού με την προωθημένη ρηχότητα του μεταμοντέρνου λεξιλογίου. Ο αυτάρεσκος λόγος του αποβλέπει, εν τέλει, αφενός στην δικαίωση του μύθου του, που διατυπώνεται ως η δική του αλήθεια, αφετέρου στη νομιμοποίηση της συμπεριφοράς του, που είναι παράταιρη και προσβλητική προς το φυσικό και ανθρώπινο περιβάλλον του νησιού.

Όλοι εμείς οι Καριώτες (και όχι μόνο ένας κάτοικος, που «διαμαρτύρεται», όπως μας πληροφορεί το δημοσίευμα) αρνούμαστε να δικαιώσουμε και, πολύ περισσότερο, να ενσωματώσουμε στην πραγματικότητά μας τέτοιες συμπεριφορές. Γιατί εμείς δεν είμαστε περαστικοί από εδώ, ούτε θαμώνες, ούτε οι άγνωστοι μεταξύ τους προσκεκλημένοι του «πάρτυ». Και το επόμενο καλοκαίρι θα είμαστε πάλι εδώ, ακόμη πιο σφιχτά αγκαλιασμένοι και θα καλοδεχόμαστε μόνον όσους έρχονται προσκυνητές στο πανηγύρι μας.

μιλάει ελληνικά, μιλήστε του

Η μεσήλικας ζωγράφος από την Ικαρία, έχει γίνει παγκοσμίως γνωστή γιατί στα έργα της απεικονίζει με έναν ιδιαίτερο τρόπο τα άκρα και τα μέλη του ανθρώπινου σώματος. Ο νεαρός, έκλεισε ραντεβού μαζί της, με αφορμή την έκθεσή της που εκείνες τις μέρες φιλοξενούσε μια γκαλερί των Αθηνών. Αρχικά της πρότεινε να βρεθούν στα παρασκήνια της έκθεσης. Σπανίως έδινε συνεντεύξεις. Όταν όμως εκείνη πληροφορήθηκε την καταγωγή του, ζήτησε να βρεθούν σε μια ωραία ταβέρνα που ήξερε, για να της πεις και «τα νέα της Ικαριάς», μια που οι υποχρεώσεις της την κρατούσαν μακριά από το νησί. Μόνο την προφορά είχε κρατήσει και τις μνήμες της. Συναντήθηκαν στην ταβέρνα, κατακαλόκαιρο. Εκείνη με ένα ελαφρύ φόρεμα που κάλυπτε όλο το σώμα της, το λαιμό, τα ακροδάχτυλα. Εκείνος με μπόλικο τρακ και φυσικά με το κασετοφωνάκι του, το οποίο, αφού έκατσαν και τους σέρβιραν νερό και κόκκινο κρασί, έβαλε μπρος:

Ήμασταν τρεις κόρες μες το σπίτι και η μάνα. Και ο Πατέρας ήλεε της μάνας: Έχω τέσσερις γυναίκες. Έτσι και ξεκοίλει καμιά, θα κόψω πρώτα το κεφάλι της μεγάλης και μετά των μικρών. Ακούεις η;
Τη Κυριάκή μόνο – γιατί τις άλλες μέρες είχαμε σκολειό και μετά δουλειές μέχρι το βράδυ- μαζεύονταν όλα τα μικρά εκείά στην εκκλησιά που ‘ταν και ο καφενές με τους γέρους. Ο μπαμπάς εμασάφηνε να πάμε ποτέ. Και ηλέαμε της μάνας:
- Πε του να μας αφήκει να πάμε λίγο στον καφενέ.
- Βρε δραγουμάνο σας αμε βάλετε; Εκείνη εν του λεγε τίποτα.
- Μα πε του.
- Μιλάει ελληνικά... μιλήστε του.

Κι όποτε ερχόταν η θειά, που εμείς την υπεραγαπούσαμε γιατί μας έκαμε ούλα τα χατήρια, του ‘λεε: Ατις πάρω λίγο κάτου στο σπίτι. Και μας έπαιρνε η συγχωρεμένη και ε μας επήαινε στο σπίτι αλλά στον καφενέ να παίξομε. Κι ηκαθόταν πάνου στην πεζούλα κι ηνύσταζε κι ημπάτερνε κι εμείς ηπαίζαμε. Και του λέει μιαβ βολάγ:
- Δε μου λες σε παρακαλώ, γιατί εν τις αφήνεις να κατέβουν στον καφενέ, τι φοβάσαι, μην στις κλέψει ο Τσάρος για ο Αλκιβιάδης; (δυο γέροι του χωριού).
- Απάνε όταν γίνουν 20 χρονώ.
Κι εμείς να κλαίμε, να μετράμε τις μέρες για μας εφαινόντο πολλές που α πάμε τόσο χρονώ.
Μεγάλωσαμε λιγάκι το λοιπόν και στο Καρκινάγρι θυμάμαι είχανε ένα χορό στου Υδραυλικού. Ζήτησα από τον πατέρα να μ’ αφήκει να πάω μα μου ‘πε όχι γιατί νωρίς το πρωί θα σηκωνόμουν με τις μικρές μου αδερφές να πάμε στη Λαγκάδα, εκεια που έχει κάτι καρυδιές, πάνου από της Παναγιάς που είναι του Νιουνιούσκου, δε θα το ξεύρεις, έχει κάτι ρεματιές, είχαμε κάτι κήπους εκεί, κι ‘πρεπε να ποτίσουμε το χωράφι, να φουσκώσει, να το σκάψομε να κάνομε αυλάκια και να φυτέψομε φασόλια. Καρουβάσουλα. Το μεσημέρι συναντώ ένα φίλο μου, τον Μίμη και μου λέγει:

- Άρτεις;
- Μπα, ε μάφηκε.
- Ξαναπέ του το.
- Έλα του το πεις εσύ.

Κι έρκεται λοιπόν και του λέγει ο Μίμης:

- Να τημ μπάρω που έχομε χορό κάτω;
Εκείνος κοιτούσε το πέλαγο και δεν απάντησε αμέσως. Ούτε και μας εκοίταξε.

- Ας έρτει.... αλλά στις οχτώμιση ώρα να 'ναι 'δω.

Ο χόρος δε θα είχε αρχίσει στις οχτώμιση, μα ούτε και στις δέκα. Τότες ένειχαμε και ρολόγια, απιθαμές μετρούσαμε, με τον ήλιο. Και για να καθυστερήσω λίγο του λέω τάχα μου αθώα:

-Ναι, αλλά εγώ ένεχω ρολόι. Το βλέμμα του μπροστά!

- Έμπειραζει ... έχω εγώ!

Και πάω λοιπό το καημένο και απ' το φόβο μου εκοιτούσα τον κόσμο στα χέρια να δω ποιος είχε ρολόι μην τυχό και περάσει η ώρα. Μα εξεχάστηκα κι άργησα πολύ. Και γυρνώ σπίτι μουλωχτά και πάω στην φρέζα. Η φρέζα ήτο σα δώμα με ντιβάνι, ξύλα ησπήναμε, με κάτι καλάμια, σκεπαστό, πλατανόφυλλα, πλατανόκλαδα, εκεία στην άκρη της αυλής, είχε ωραίο δροσό. Και μόλις πάω να πέσω μες τη φρέζα... με βουτάει. Είχε ξαπλώσει ο μπαμπάς εκεί και με περίμενε. Με αρπάει και με φέρει μες το σπίτι. Και παίρνει τη σάουλα, ξεύρεις το σκοινί που δένουν τα ξύλα, διπλωμένο πολλές δίπλες. Οι άλλοι εκοιμούντο. Κι όπως μ' εβάστα απ' το χέρι, με δούλευγε με τη σάουλα και το σκοινί ηνέβαινε ψηλά κι 'φερνε τα πράματα απ' τα ράφια κάτω.

- Τι σου 'πα εγώ κι εσύ τι έκαμες;

Κι αφού έφαγα όσες έφαγα, ητελείωσε το πανηγύρι και μάφηκε. Και το πρωί ξυπνάμε και δρόμο για τη Λαγκάδα. Δεν διαμαρτυρόμουν τότε και δεν είχε φουσκώσει ακόμα το σώμα μου. Κι ηκάναμε 60 αυλάκια και το βράδυ εγυρίσαμε. Τσουτ μιλιά! Μετά από λίγο καιρό ηφούσκωσε. Του 'βαλε τις φωνές η μάνα και του συνέμπε τι έκαμε και ήκλαιε μετά ο πατέρας. Παιδί μου, ήθελε ο λόος του να είναι συμβόλαιο.

Το γκαρσόνι ήρθε να πάρει την παραγγελία και διέκοψε την αφήγηση. Ο νεαρός, σοκαρισμένος, είπε πως δεν ήθελε να φάει. Εκείνη, με το υπέροχο χαμόγελο της να δροσίζεται από τα δάκρυα της που μάχονταν κουτσά – στραβά να δικαιώσουν το χτες και να χαρίσουν ειρήνη στις μνήμες της, άπλωσε το χέρι και τον άφησε να ψηλαφίσει την παραμορφωμένη επιδερμίδα κάτω απ' το λεπτό της ύφασμα, τον κοίταξε και χωρίς να στρέψει το βλέμμα της στον σερβιτόρο, παρήγγειλε:

- Φασόλια, δυο μερίδες ... παρακαλώ.

φαγιούμ

Οι παγκόσμιες κλιματολογικές αλλαγές και ο Κάβο Παπας

Αν οι πάγοι λιώσουν
στην Ανταρκτική,
η στάθμη θα
αυξηθεί 80 μέτρα,
προσφέροντας,
έτσι, στους
κατοίκους στο
Γιαννικάτο,
οικόπεδα δίπλα
στη θάλασσα

Του Ηλία Κλαρέβα

Συνήθως, παρότι η παγκοσμιοποίηση είναι ωφέλιμη, υπάρχουν περιπτώσεις όπου τα αποτελέσματα της είναι πολύ δυσάρεστα. Και δυστυχώς, δεν μπορεί κανείς να τα αποφύγει, σε όποιο σημείο του κόσμου και αν βρίσκεται.

Μία από τις επιπτώσεις της παγκοσμιοποίησης είναι το ότι ενώ λίγες μόνο χώρες είναι υπεύθυνες για το μεγαλύτερο ποσοστό εκπομπών καυσαερίων, εντούτοις, όλες οι χώρες βιώνουν τις συνέπειες. Ακόμα και σε μια απομονωμένη περιοχή όπως ο Κάβο Πάπας, η παγκόσμια κλιματολογική αλλαγή θα έχει σημαντική επίδραση. Η κλιματολογική αυτή αλλαγή, η υπερθέρμανση της γης όπως λέγεται, είναι αποτέλεσμα της θερμότητας που εγκλωβίζεται στην ατμόσφαιρα της γης από τα καυσαέρια, που δημιουργούνται από την απελευθέρωση του διοξειδίου του άνθρακα.

Αν η παρούσα τάση συνεχιστεί, η μέση θερμοκρασία της Γης, θα αυξηθεί από 1 έως 5 βαθμούς Κελσίου, στα επόμενα 25 με 30 χρόνια. Το χειρότερο σενάριο, μία αύξηση δηλαδή της τάξης των 5 βαθμών, θα επιφυλάξει για την ανθρωπότητα μη αναστρέψιμες καταστάσεις. Βεβαίως, ακόμη και μία αύξηση των 2 βαθμών Κελσίου, η οποία φαίνεται εξαιρετικά πιθανή, θα έχει φανερό επίδραση στη ζωή μας – ειδικότερα σε παραθαλάσσια χωριά σε όλο τον κόσμο, όπως το Καρκινάγρι και το Τραπάλου.

Στο πρώτο τεύχος του «Κάβο Πάπα», ο Νίκος Βουδαντάς αστειεύτηκε για το πόσο θα απολάμβανε την αύξηση της στάθμης της θάλασσας. Η αλήθεια είναι ότι μια αύξηση στη στάθμη της θάλασσας θα έχει άμεση επίδραση στην καθημερινότητα μας. Για παράδειγμα, αν οι πάγοι στην Γροιλανδία λιώσουν τελείως, - έχουν ήδη αρχίσει - η στάθμη της θάλασσας θα ανέβει 6 με 7 μέτρα. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα μπορούμε πλέον να τρώμε στα καφενεία στο Καρκινάγρι, μια που θα είναι πλημμυρισμένα. Επιπλέον, αν οι πάγοι λιώσουν στην Ανταρκτική, η στάθμη θα αυξηθεί 80 μέτρα, προσφέροντας, έτσι, στους κατοίκους στο Γιαννικότο, οικόπεδα δίπλα στη θάλασσα.

Η διάβρωση της αιγιαλίτιδας ζώνης στην Ικαρία, δεν είναι όμως το μόνο πρόβλημα. Για παράδειγμα, η Ικαρία μπορεί να πληγεί από πρωτοφανή αριθμό ισχυρών δασικών πυρκαγιών. Άλλωστε, αυτό που χρειάζεται για να προκληθεί φωτιά από φυσικά αίτια, είναι ο συνδυασμός τριών προϋποθέσεων: έντονη ζέστη, ξηρασία και νεκρή φύση. Η υπερθέρμανση της Γης αυξάνει ραγδαία την σύγκλιση των τριών αυτών στοιχείων. Θυμάστε τι παρακολουθήσαμε στην Πελοπόννησο το περασμένο καλοκαίρι; Κάτω από συνθήκες παγκόσμιας υπερθέρμανσης, είναι πολύ πιθανό οι φωτιές να είναι πιο συχνές και έντονες. Και η Ικαρία μπορεί και να μην τη γλυτώσει...

Τροπικές ασθένειες όπως ο ιός από την Αίγυπτο (West Nile Virus) και η γρίπη των πτηνών (η οποία πρόσφατα τρομοκράτησε την Τουρκία) θα εξαπλωθούν και στο Αιγαίο με την αύξηση της θερμοκρασίας. Προς το παρόν, αυτές οι ασθένειες μεταδίδονται από τα πουλιά στους ανθρώπους μέσω εντόμων, όπως τα κουνούπια. Οι περισσότερες από αυτές ευδοκούν μόνο σε τροπικές περιοχές, όπου χαρακτηρίζονται από υψηλή θερμοκρασία και επιδρομές εντόμων. Εντούτοις, καθώς η θερμοκρασία ανεβαίνει και τα ζεστά και υγρά κλίματα επεκτείνονται από τη Βόρεια Αφρική προς τις Μεσογειακές χώρες, μέρη όπως η Ικαρία μπορεί να γίνουν το νέο πρόσφορο έδαφος για τα είδη των εντόμων που μεταφέρουν αυτές τις θανατηφόρες ασθένειες. Η λίστα των προβλημάτων όμως δεν τελειώνει εδώ...

Μέχρι τη στιγμή που οι πολιτικοί ηγέτες του προηγμένου κόσμου θα ασχοληθούν με το πρόβλημα της αλλαγής των κλιματολογικών συνθηκών στον πλανήτη, οι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο, ακόμα και στις πιο απομακρυσμένες περιοχές όπως ο Κάβο Πάπας, θα συνεχίσουν να κινδυνεύουν από αυτό το μειονέκτημα της παγκοσμιοποίησης.

Ο Ηλίας Κλαρέβας κατάγεται από το Καρκινάγρι και είναι καθηγητής στο Κέντρο Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης.

...και πώς ακούεσαι;

Οι κακές συναναστροφές

της Αφροδίτης Τσαμουδάκη

Πόσοι και πόσοι δεν λαχτάρησαν το ξένο...κατσικάκι! Στα χωριά μας δε, πολλοί είναι αυτοί που διέπρεψαν και ακόμη διαπρέπουν ως κατσικοκλέφτες. Άλλοι είναι πράγματι και άλλοι δεν κατάλαβαν πως μπλέχτηκαν σε τέτοιες ιστορίες!

Ο πρώτος «Πετσή» που το όνομα του ήταν Βασίλης Τσαμουδάκης, παππούς του Πετσή που εμείς ως παιδιά γνωρίσαμε, ήταν φημισμένος κατσικοκλέφτης. Όταν ήταν μικρός, οι γονείς τον έδεχναν αλλά αυτός σκληρός σαν ήταν -σε αντίθεση με τα κλασιάρικα αδέρφια του- δεν χαμπάριζε και πολλά και έτσι τον φώναξαν Πετσή (σκληρός σαν το πετσί). Αυτό που τον χαρακτήριζε ήταν η ευκολία με την οποία έκανε τις παρανομίες του, δηλαδή τις ζωκλοπές του. Λένε μάλιστα πως κάποτε συνεργάστηκε με τον λεγόμενο «Ντάβανο», ο οποίος όμως δεν συνήθιζε να κλέβει ζώα. Οι κακές συναναστροφές βλέπεις! Το όνομα του ήταν Λεωνίδας Βουδαντάς, έμενε στο Αμάλου και το παρατσούκλι του προήλθε από τις μεγάλες μαύρες μύγες (τις λέμε ντάβανους) που συχνά τον τιμπάγανε και τον ακολουθούσαν.

Οι δύο τους κατάφεραν ν' αρπάξουν χωρίς κανένας να τους πάρει μυρωδιά έναν τράγο τον οποίο αφού σφάξανε, κρύψανε σ' ένα βάτο δίπλα στο σπίτι του Ντάβανου. Όταν οι ιδιοκτήτες του ζώου άρχισαν ν' αναζητούν τον ένοχο, έστρεψαν τις έρευνες τους στον Πετσή που -ως γνωστός κατσικοκλέφτης- θεώρησαν ότι κάπου θα είχε βάλει το χεράκι του. Αυτός, όταν είδε τα ζόρια και προκειμένου να γλιτώσει, κατηγορήσε τον συνένοχο του. Ο σοφός λαός όμως λει «καλύτερα να σου βγει το μάτι παρά το όνομα», γιατί όταν ανακάλυψαν τον τράγο στο σπίτι του Ντάβανου δεν πείστηκαν πως ο τελευταίος ήταν ο μοναδικός ένοχος και πρωτεργάτης σ' αυτήν την ιστορία και έτσι τσάκωσαν και τους δύο δράστες αφού προηγουμένως ο ένας είχε προδώσει τον άλλο. Ο Πετσή αντί τότε να φάει τον τράγο, «έφαγε» 3 μήνες φυλακή. Εκείνη την εποχή γράφτηκε και το γνωστό στους παλαιότερους στιχάκι:

«Χαίρεστε μαύρες και γλαρές
χαίρεστε χιμαιράδες*
που φυλακίσαν τον Πετσή
δώδεκα εβδομάδες».

Οι εποχές άλλαξαν μα οι κακές συνήθειες όχι. Δεν πάει πολύς καιρός από τότε που τα αδέρφια «Σουρουμάνης» και «Νταλέκος» κατηγορήθηκαν για ζωκλοπή. Το παρατσούκλι του Σουρουμάνη, προήλθε από το επώνυμο ενός ιδιωτικού δασκάλου που δίδασκε παλιότερα στο Αμάλου και το περπάτημα του έμοιαζε πολύ με του Θανάση (πήγαινε και αυτός μονόπαντα). Ο Νταλέκος, ο οποίος φυσικά λέγεται Αλέκος, δέχθηκε την παραλλαγή αυτή στο όνομα του εξαιτίας της ιδιαίτερης προφοράς του, αφού τα δίψηφα ντ συνήθως υπάρχουν είτε στην αρχή κάθε πρότασης του είτε και ως αντικατάσταση άλλων συμφώνων. Οι δύο τους έκλεψαν λει πέρσι από τον Πετράν στον Κάλαμο ένα πρόβατο, αν και στην πορεία οι έρευνες έδειξαν πως άλλοι ήταν οι πραγματικά ένοχοι και τα δύο αδέρφια τίποτε άλλο παρά εξιλαστήρια θύματα...Οι κακές συναναστροφές βλέπεις!

«Ήτανε ζωντανό καλό
ήτανε προβατάκι
για τον Πετράν δεν έμεινε
ούτ' ένα κοκαλάκι».

* τα χρονιάρικα κατσίκια

Γεύση, όσφρηση, ακοή, όραση, αφή· εκεί όλες οι αισθήσεις, σας ταξιδεύουν στο όμορφο νησί, στο καριώτικο φαγητό, στο καριώτικο κρασί, στην καριώτικη μουσική. Είναι ο χώρος που μπορείς να γευτείς την κοπανιστή της Μαρίας, τα μπουρεκάκια της Μαγδάλας, τα «κολοκυθάκια μαριδάκι» της παπιστάνας Λεμονιάς. Εκεί μπορείς να απολαύσεις τις μυρωδιές από το σουφικό του σεφ, να ακούσεις το βιολί του Κούτρα, να δεις κανέναν συμπατριώτη, να τον καλοκαρδίσεις και να σε καλοκαρδίσει.

Το μουσικό μεζεδοπωλείο «Ζεύκιν» (στα Ικαριώτικα σημαίνει «γλέντι, παρέα, διασκέδαση, φαγοπότι») -των Κώστα Σπανού και Νίκου Πολίτη- διανύει τον τρίτο χρόνο λειτουργίας και έχει ήδη αποκτήσει πολλούς φίλους ικαριώτες και μη, αφού

στον κατάλογο δεν βρίσκει κανείς μόνο ντόπια προϊόντα, όπως καθούρα και ρασκό, αλλά και μια ποικιλία γεύσεων απ' όλο τον κόσμο.

Για όλα τα γούστα όμως είναι και η μουσική. Κάθε Τετάρτη και Πέμπτη βράδυ ο Θεολόγος Κάππος και ο Παναγιώτης Μαλαχίας απ' το Καρκινάγρι με τις κιθάρες και τα έντεχνα κομμάτια τους κρατούν συντροφιά στους πευνασμένους αρχικά και χορτασμένους μετά θαμώνες. Ο Δημήτρης Κόχυλας (μπουζούκι) και ο Νίκος Κούβαρης (κιθάρα) παίρνουν την σκυτάλη την Παρασκευή και το Σάββατο και γεμίζουν τον χώρο με ευχάριστες λαϊκές νότες, ενώ κάθε Κυριακή μεσημέρι ο Κούτρας από τον Μαγγανίτη με το βιολί του δημιουργεί πανηγυριώτικη ατμόσφαιρα και όλα μπορεί να συμβούν. Και αν κάποια άλλη μέρα τύχει ν' ανάψει το κέφι και λείπει το βιολί, το φωνάζουμε και έρχεται βρε αδελφέ, γιατί στο «Ζεύκιν» το γλέντι, η παρέα και η διασκέδαση είναι εύκολη υπόθεση...

Λ. Ελευθερίας 46 (συνέχεια Αμφιθέας) Άλιμος
Τηλ: 210 9855795
Δευτέρα-Τρίτη: κλειστά
www.zeykin.gr

ΔΙΑΒΑΣΕ

ούλα είναι φάδια της κοιλιάς

η κουζίνα της Ικαρίας
και οι συνταγές της ζωής μας!

Ύστερα από μια εκτενή έρευνα, πόρτα – πόρτα, και με την πολύτιμη συνεισφορά των ντόπιων, συγκεντρώθηκαν πάνω από 100 συνταγές του χτες και του σήμερα, όπου μαζί με γνήσιες μαρτυρίες (ενδιαφέροντα λαογραφικά και ιστορικά στοιχεία) για την καριώτικη κουζίνα, αποτελούν ένα συλλεκτικό και χρήσιμο εγχειρίδιο για κάθε έναν που αγαπά ή θέλει να γνωρίσει «τι μαγειρεύουν οι Καριώτες». Το βιβλίο, που εξέδωσε ο σύλλογος «Κάβο Πάπας», προλογίζουν ο Ηλίας Μαμαλάκης (Δημοσιογράφος γεύσης), η Αργεντούλα Πάσχαρη (Λαογράφος), ο Σήφης Στενός (Φιλολόγος - Νομικός), Ο Λουίζος Πούλος (Ιατρός - Φαρμακοποιός, επικ. Καθηγητής Ιατρικής Σχολής Παν/μίου Αθηνών), ο Βασίλης Θεοδώρου (Αρχιτέκτονας), η Χριστίνα Βατούγιου (Φιλολόγος) και ο Κωνσταντίνος Βατούγιος (Θεατρολόγος). Οι φωτογραφίες ανήκουν στον Χρήστο Μαλαχία, τον Μενέλαο Μανώλη, την Αργεντούλα Πάσχαρη και το αρχείο του συλλόγου «Κάβο Πάπας».

Ξεφυλλίζοντας το βιβλίο μπορείτε να βρείτε συνταγές για γρήγορα αλλά γευστικά πιάτα, όπως το σουφικό, το μαγεριό και το κολοκάσι, καθώς και για την παρασκευή ντόπιων νοστιμιών, όπως η καθούρα, τα ξερά σύκα, ο παστουρμάς και τα τσιφιά. Όλο αυτό το γευστικό ταξίδι, που το συντροφεύουν μνήμες και αφηγήσεις των ντόπιων καταλήγει στο κεφάλαιο φάδια φτωχά με φαντασία μπόλικη, μια σειρά συνταγών από την Κατοχή έως τη Μεταπολίτευση που αναδεικνύει πώς η πείνα και η ανάγκη οδήγησε την φαντασία των Ικαριωτών σε λύσεις φτωχές μα άκρως γευστικές, μια που ... ούλα είναι φάδια της κοιλιάς!

Το βιβλίο μπορείτε να το προμηθευτείτε: Βιβλιοπωλεία Ιανός
Σταδίου 24, 10564 Αθήνα,
τηλ: +30 210 3217917
Αριστοτέλους 7, 54624 Θεσσαλονίκη,
τηλ: +30 2310 277004

Αθήνα και υπόλοιπη Ελλάδα: για πληροφορίες
Αθηνά Μάγγουρα (6974305203)

Ικαρία: στο φωτογραφείο του Χρήστου Μαλαχία στον Χριστό Ραχών, στα βιβλιοπωλεία Αγ. Κυρήκου και Ευδήλου και στα καταστήματα του Καρκιναγρίου

22750

τα χρήσιμα

Αστυνομικό Τμήμα Αγ. Κηρύκου	22222
Αστυνομικό Τμήμα Ευδήλου	31222
Αστυνομικό Τμήμα Ραχών	41222
Αστυνομικό Τμήμα Φούρνων	51222
Δ.Ε.Η. Αγ. Κηρύκου	22258
Δ.Ε.Η. Ευδήλου	31318
Δ.Ε.Η. Φούρνων Ικαρίας	51233
Αναπτ. Συνδ. Δ. Ικαρίας & Φούρνων (Ευδήλος)	31450
Αναπτ. Συνδ. Δ. Ικαρίας & Φούρνων (Ευδήλος)	31457
Δημαρχείο Αγ. Κηρύκου	22202
Δημαρχείο Ευδήλου	31450
Δημαρχείο Ραχών	41216
Δημαρχείο Φούρνων Κορσεών	51234
Κίνηση Πολιτών Ραχών - Ικαρίας	23983
Αγροτικό Ιατρείο Ευδήλου	31228
Αγροτικό Ιατρείο Καρκιναγρίου	91201
Αγροτικό Ιατρείο Ραχών	41242
Αγροτικό Ιατρείο Φούρνων	51202
Νοσοκομείο Αγ. Κηρύκου	22330
Νοσοκομείο Αγ. Κηρύκου	22336
Ι.Κ.Α. Αγ. Κηρύκου	22386
Ι.Κ.Α. Ευδήλου	31190
ΚΕΠ Ραχών	41381
ΚΕΠ Φούρνων Κορσεών	51366
Υπολιμεναρχείο Αγ. Κηρύκου	22207
Λιμενικός Σταθμός Ευδήλου	31007
Λιμενικός Σταθμός Φούρνων	51207
Αεροδρόμιο Ικαρίας	23888
Ολυμπιακή Αεροπορία Ικαρίας	22214
Ο.Τ.Ε. Αγ. Κηρύκου	22121
1ο ΤΕΕ Ευδήλου Ικαρίας	32752
Λύκειο Αγ. Κηρύκου	22248
Λύκειο Ευδήλου	31026
Λύκειο Ραχών Ικαρίας	41255
Γυμνάσιο Αγ. Κηρύκου	22210
Γυμνάσιο Ευδήλου	31239
Γυμνάσιο Ραχών Ικαρίας	41255
Γυμνάσιο Φούρνων	51402
Δημ. Σχολείο Αγ. Κηρύκου	22263
6/Θέσιο Δημ. Σχολείο Ευδήλου Ικαρίας	31279
Δημοτικό Σχολείο Καρκιναγρίου	91212
Δημοτικό Σχολείο Χριστού Ραχών	22590
Δημοτικό Σχολείο Φούρνων	51374
Γραφείο Τουρισμού Αγ. Κηρύκου	22298
Γραφείο Τουρισμού Αρμενιστή	71325
Γραφείο Τουρισμού Ευδήλου	31140
Φαρμακείο Αγ. Κηρύκου	22212
Φαρμακείο Ευδήλου	31394
Φαρμακείο Ραχών	41352

τα όμορφα

Pinatubo Bar Λεπενιώτου 6, Ψυρρή,
τηλ. 2103212936.

Μπακαλοταβέρνα «το μαγέρικο της Νάγιας»,
Γαλατίας 1 & Ευαγγελιστρίας Καλλιθέα
(στο πλάι του Χαροκόπειου) τηλ: 210 – 9517230.
Καθημερινά εκτός Δευτέρας.

Ταβέρνα «Χαμηλός», Αδριανουπόλεως 30
Κολωνός, τηλ: 210 5131359. Καθημερινά από
το πρωί μέχρι αργά το βράδυ.

Μουσικό **Μεζεδοπωλείο Ζεύκιν** Λ.Ελευθερίας 46
(συνέχεια Αμφιθέας) Άλιμος, τηλ: 210 9855795
Δευτέρα-Τρίτη: κλειστά.

Ταβέρνα «Η Ζεστή Γωνιά», Μιχάλη Παράλαμος,
Γεωργίου Γεώργια 9 Κορωπί, τηλ: 210 6624813.
Καθημερινά εκτός Τρίτης. Φρέσκα θαλασσινά.

Ταβέρνα «η Στροφή», Λ. Ειρήνης 33 & Βάρναλη
Πέραμα, τηλ 210 4416 456. Καθημερινά από το
πρωί μέχρι αργά το βράδυ.

θα μιλήσεις επιτέλους;

Αν αυτό που κρατάς σου άρεσε, πες το και σε άλλους! Αν σου προκάλεσε αηδία, ανακύκλωσε το! Αν όμως ζήλεψες, έλα μαζί μας!!! Περιμένουμε τις ιδέες, τις κριτικές, τις επισημάνσεις και φυσικά τα άρθρα σου!

Στείλε e-mail στο kanoraras@yahoo.gr, τηλεφώνησε στα γραφεία του συλλόγου Κάβο Πάπας, ή έλα σε επικοινωνία με την συντακτική ομάδα ή το ΔΣ του Πάπα.

Άντε λοιπόν!

Τώρα μπορείτε να διαβάσετε την εφημερίδα μας και στο διαδίκτυο στην ιστοσελίδα www.nikaria.gr αλλά και στα links του Yahoo club: hikingikaria.

Σκάνδαλο! Ο Πάπας ... ιδιοκτήτης club!

Ο σύλλογος Κάβο Πάπας άνοιξε δικό του club. Μπες στο <http://clubs.pathfinder.gr/kanoraras>, γίνε μέλος, γνώρισε το παρελθόν μας, κατάθεσε τις δικές σου απόψεις και μάθε από πρώτο χέρι τα νέα μας. Το club είναι νεοσύστατο, ενημερώνεται διαρκώς και το θεωρήσαμε ως την πλέον κατάλληλη λύση μέχρι – επιτέλους- να αποκτήσουμε την δική μας ιστοσελίδα.

free [your] press

Η εφημερίδα μας έχει αδυναμίες και της φαίνονται! Μια από αυτές είναι το να συχνάζει σε όμορφα στέκια! Αν, λοιπόν, σε βγάλει ο δρόμος σου από εκεί, αναζήτησε το stand με το σήμα του Κάβο Πάπα και εξασφάλισε την έντυπη έκδοση μας!

Συχνάζουμε στα:
Μπακαλοταβέρνα
«το μαγέρικο της Νάγιας»,
Γαλατίας 1 & Ευαγγελιστρίας
Καλλιθέα.
Ταβέρνα «Χαμηλός»,
Αδριανουπόλεως 30
Κολωνός.
Μεζεδοπωλείο «Ζεύκιν»,
Λ.Ελευθερίας 46
Άλιμος.
Ταβέρνα «η Στροφή»,
Λ. Ειρήνης 33 & Βάρναλη 11
Πέραμα.